

HALKIN KURTULUŞU

19 Mart 1979
500 kuruş
151

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

Önlem paketi' komprador burjuvazi ve toprak ağalarına yeni soygun kapıları açıyor

Zorunlu tüketim maddelerine büyük oranda zam geliyor, kitlelerin alım gücü düşüyor

Bütün gericiler el ele verdi

İşçi sınıfı ve emekçi halk sömürü ve zulüm düzeninin kurtarıcısı olmayacaktır!

Zam ve zulüm tedbirlerine hayır!

-Emperyalistlerin ve komprador burjuvazinin ve bunların denetimindeki işletmelerde, bu işletmelerde çalışan emekçilerin denetimi sağlanmalıdır.

-Tekelci işletmelerin kârları kısıtlanmalıdır.

-Zamlar geri alınmalı, fiyat artışları durdurulmalı, zorunlu tüketim maddelerinin fiyatları düşürülmelidir.

-En çok 8 saatlik işgünü, tarım dahil bütün alanlarda genelleştirilmelidir

-Sınırsız grev hakkı ve sendikal örgütlenme özgürlüğü sağlanmalı, lokavt yasaklanmalıdır.

-Herkese iş sağlanmalı ve genel işsizlik sigortası kurulmalıdır.

-Bütün işyerlerinde hastalık ve kazalara karşı önleyici tedbirler alınmalı, sağlığa uygun çalışma koşulları sağlanmalı; bütün işyerlerinde kreş ve emzirme odaları açılmalıdır.

-18 yaşından küçük gençler için en çok 6 saatlik işgünü uygulanmalı, çırakların üzerindeki baskıya, dayak ve angaryaya son verilmeli ve çıraklar eğitilmelidir.

-Eşit işe eşit ücret ödenmelidir.

-Asgari ücret genelleştirilmeli ve bir işçi ailesinin insanca yaşamasını sağlayacak düzeye çıkarılmalıdır. Bugünkü koşullarda asgari ücret günlük, net en az 400 TL. olmalıdır.

-Gecekondu semtlerinde barınma koşulları düzeltilmelidir.

-Emekli, dul ve yetimlere ve çalışamayacak durumda olan herkese insanca yaşamalarını sağlayacak koşullar yaratılmalı ve güvence altına alınmalıdır.

-Tüm çalışanlara grevli-toplusözleşmeli sendika hakkı verilmelidir.

-"Toplumsal Anlaşma" kaldırılmalıdır.

-Kırsal alanlarda feodal kalıntıları tasfiye edecek bir toprak reformu ve bunun için toprak ağalarının elindeki topraklar köylü komiteleri aracılığıyla yoksul ve topraksız köylülere dağıtılmalıdır.

-Küçük üreticilerin banka ve tefecilere olan borçları iptal edilmelidir

-Küçük üreticilere tarım araçları, tarım ilaçları vb. gereçler en ucuz şekilde sağlanmalı, banka kredileri faizsiz verilmelidir.

-Tarım ürünlerinin taban fiyatları yoksul ve orta köylüler tarafından belirlenmelidir.

-Tarım kooperatiflerine üye olmak için maddi hiçbir ön koşul ileri sürülmemeli, bu kooperatiflere her türlü yardım yapılmalı, bu kooperatifler yoksul ve orta köylülerin denetimine verilmelidir.

- **Komprador-feodal düzenin kaçınılmaz sonucu: Zam, İşsizlik, bütün ihtiyaç maddeleri karaborsada...**
- **Birçok tüketim maddesinin fiyatı serbest bırakıldı**
- **Egemen sınıf sözcülerinden sendika ağalarına kadar bütün gericiler, emekçi halkın sırtına yeni yükler bindirilmesi için elele verdiler**

Enflasyondu, devalüasyondu, "Toplumsal Anlaşma"ydı, IMF'ydi, yok KİT'leri zarardan kurtarmaydı, zamlardı diye, komprador-feodal ekonominin içinde bulunduğu buhranın yükünü emekçi sınıfların sırtına yıkmaya çalışan hükümet, bütün bunlarla yetinmemiş olmalı ki, şimdi de emekçi sınıfların karşısına "Ekonomiyi Güçlendirme Tedbirleri" adını verdiği bir talan ve sömürü "paketi" ile çıkmaktadır.

Geçmişte, devalüasyon ve zam kararlarını alırken pek kimseye danışma ihtiyacını duymayan hükümet, bu seferki "paket"i yalnız başına açmaya cesaret edememiş olmalı ki, yanına yeni müttefikler almak zorunda kaldı.

Geçtiğimiz hafta, hükümetin TİSK, TÜRK-İŞ ve DİSK temsilcileri ile ayrı ayrı ve daha sonra büyük sendika ağaları ile büyük patronları biraraya getirerek emekçi sınıfla-

Dev.sa.3.sü.1'de

...İşte reformizmin gerçek niteliği

Bugün CHP reformist hükümetinin işbaşına gelmesinin üzerinden yaklaşık bir hesapla 15 aylık bir zaman geçti. CHP reformistleri, işbaşına gelmelerinin 15. ayına girerken, her türden sendika ağalarının ve bütün gerici [illegible] yardımı ile, işçi sınıfına ve emekçi halka yeni bir "Tedbirler Paketi" hediyesi sunmaktadırlar. Paket açıldığında ise içinden, zamdan, işsizlikten, kuyruktan ve yokluktan başka bir şey çıkmamıştır.

Dev.sa.3.sü.5'te

Faşist demagoji ve itiraf örnekleri

Ekonomik buhranın derinleşmesine, buhranın faturasının emekçi sınıflara kesilmeye çalışılmasına ve reformist demagojinin kitlelerin gözünde iyice iflas etmeye başlamasına paralel olarak, AP ve MHP gibi faşist partiler, emekçi halk yığınlarını aldatarak kendi peşlerine takmak için son günlerde faşist demagojiyi iyiden iyiye artırdılar.

Faşist Türkeş ve Demirel gazetelerde çarşaf çarşaf çıkan demeçleriyle, TV kameraları önünde, şehir ve kasaba alanla-

Dev.sa.3.sü.4'te

Sıkıyönetimin emekçi halka karşı yönelen yeni saldırıları

- 12 MART MUHTIRASININ VERİŞİNİN 8. YILDÖNÜMÜNDE FAŞİZMİ VE SÖMÜRÜYÜ PROTESTO EDEN DEVRİMCİ VE YURTSEVERLER, SIKIYÖNETİM KOMUTANLIKLARINCA GÖZALTINA ALINDI

Geçtiğimiz hafta, 1971 yarı-askeri faşist diktatörlüğünün kuruluş tarihi olan 12 Mart Muhtırasının verilişinin 8. yıldönümü idi. Ülkenin birçok şehir ve kasabasında emekçi halk ve halk gençliği 12 Mart faşizminin zulmüne, faşist diktatörlüğün bugünkü zulmüne, baskı ve sömürüye karşı kinini ve nefretini haykırdı; toplantı ve gösterilerle faşizmin ve zulmün üzerine yürüdü. Halk gençliği, sömürüsüz bir dünyaya olan inancını dile getirdi, mücadele azmini biledi.

12 Mart faşizmi, özellikle halk gençliğinin gerçekleştirdiği yoğun ve yaygın eylemlerle protesto edildi. Başta Ankara, İstanbul ve İzmir olmak üzere birçok il ve ilçede yapılan forum, boykot ve yürüyüşlere çok sayıda öğrenci katıldı. Bu eylemlerin bir özelliği de, proleter devrimcilerin ve halk güçlerinin el ele vermeleridir; eylem birliğini sağlayarak faşizme karşı güçlerini birleştirmeleridir.

SIKIYÖNETİM, 12 MART'I PROTESTO EDENLERİ GÖZALTINA ALIYOR

Çeşitli illerdeki Sıkıyönetim Komutanlıkları, 12 Mart faşizmini protesto eden yurtsever, devrimci gençleri ve çeşitli demokrat gençleri gözaltına aldı.

- Ankara'da, Ankara Kız Lisesinde 12 Mart faşizmini protesto eden yurtsever devrimci gençlerden 6'sı polis tarafın

Dev.sa.3.sü.3'de

SIKIYÖNETİM 'SAYIN MUHBİR VATANDAŞ' ARIYOR !

İstanbul Sıkıyönetim Komutanı Necdet Üruğ 11 Mart 1979 günü basın mensupları ile yaptığı toplantıda gazetecilerden, halk arasındaki "ihbarcılık şerefsizliktir" anlayışının silinmesi için çaba sarfetmelerini ve kendilerine yardımcı olmalarını istedi.

Sıkıyönetim komutanlıklarının bu yöndeki girişimleri yeni değildir. Onlar, 12 Mart tecrübelerinden epeyce faydalanmaktadırlar. Daha sıkıyönetim ilan edilir edilmez yayınladıkları sıkıyönetim bildirileri ile herkesi birbirini ihbar etmeye teşvik etmeye başladılar. Apartman yöneticilerini, kapıcıları, mahalle muhtarlarını, bakkal vb. meslek sahiplerini ve yıllarca yan yana yaşamış olan insanları birbirinden şüphelenmeye ve birbirini ihbar etmeye özendirmek için özel bir çaba harcamaktadırlar.

Egemen sınıflar ve onların militarist baskı kurumları gelişen halk mücadelesini bastırmak, emekçi kitlelerin sömürü ve zulümden kurtuluşu için mücadele eden devrim-

Dev.sa.3.sü.7'de

Yargıtay'ın işçi düşmanı bir kararı daha

Patronlara sınırsız lokavt hakkı

Geçtiğimiz günlerde Yargıtay 9. Hukuk Dairesi toplusözleşme görüşmelerinin başlamasından sonra işyerinin patronlarca kapatılmasının yasaya aykırı olmadığı doğrultusunda bir karar aldı. Daha önce toplusözleşme görüşmelerinin başlamasından sonraki işyeri kapatmalar yasaya aykırı sayılıyordu. Yeni kararıyla Yargıtay, patronun "haklı ekonomik nedenler göstermesi halinde işyerini kapatabileceğini" onaylamaktadır.

Yargıtay'ın bu tür işçi aleyhtarı kararları yeni değildir. Daha birkaç hafta önce de "Kanunsuz greve katılan işçileri işveren istediği her zaman işten atabilir" diyerek patronların keyfi bir şekilde işçileri işten atmasını yasallaştırdı. Bütün bu kararlar, bir tek şeyi amaçlıyor: İşçi sınıfının uysal bir köle haline getirilmesini. Yargıtay'ın bu kararı, toplusözleşme ve grev haklarının gasbedilmesi ve lokavtın onaylanmasından başka bir şey değildir.

Burjuvazinin saldırısı çok yönlü olarak yoğunlaşmaktadır. Patronlar, işçileri işten atmakta, komprador burjuvazi "ideolojik amaçlı grevler ya-

Dev.sa.3.sü.8'de

HALKIN KURTULUŞU

Buhranın faturasını egemen sınıflara kesmek için

Yeni "Ekonomiyi Güçlendirme Tedbirleri"nin açıklanması ile, uzun bir zamandan beri hükümetten sendika ağalarına kadar her türden gericinin ağzından düşmeyen, "fedakarlığın", "özverinin" ne anlama geldiği daha iyi anlaşıldı.

Dün işçi sınıfının ve emekçi halk kitlelerinin kazanılmış ekonomik, demokratik ve siyasi mevzilerine karşı başlayan karşı - devrimin saldırısı, ekonomik ve siyasi buhranın şiddetini artırmasına paralel olarak bugün daha sistemli bir noktaya gelmiş, giderek yoğunlaşmaya ve yaygınlaşmaya başlamıştır.

Reformistlerden, revizyonistlere, faşistlerden sendika ağalarına kadar bütün karşı-devrimcilerin el ele yürüttükleri bu topyekün saldırıların önümüzdeki dönemde daha da artacağı ve sistemlilik kazanacağı görünen bir gerçektir.

Bütün karşı-devrimciler buhranın ekonomik ve siyasi sonuçlarını işçi sınıfının ve emekçi halk kitlelerinin sırtına yıkmaya, buhranın faturasını emekçilere kesmeye çalışmakta, devrimin kazandığı bütün mevzileri tek tek yok etmeye uğraşmaktadırlar.

Ama hayır, işçi sınıfı ve emekçi halk kitleleri bu sömürü ve zulüm düzeninin, komprador-feodal ekonominin kurtarıcısı olamaz, olmamalıdır, olmayacaktır.

Buhranın faturası komprador burjuvazi ve toprak ağalarına kesilmeli, emekçi sınıfların

Dev.sa.3.sü.8'de

Hükümet YÖ Yasa Tasarısını yasalaştırmaya çalışıyor

Hükümet, Yüksek Öğrenim Yasa Tasarısını meclislerin ara tatilinin hemen ardından yasalaştırmak için meclis gündemine getirmenin hazırlıkları içinde. CHP hükümeti, tasarının hazırlanması ve tartışılması sırasında izlediği kapkaç yöntemini aynı şekilde sürdürme çabasında. Bu anti-demokratik, faşist yöntemler, gençliğin ve demokrat çevrelerin tepkilerinden ve teşhir olmaktan duyduğu korkunun bir ürünüdür. Tasarının faşist içeriği onu bu yöntemlere başvurmaya zorlamaktadır.

Dev.sa.3.sü.4'te

DEMAGOJİ...

"... Sıkıyönetimin yumuşak bir tutum izlediği ve henüz anarşinin kökenine inemediği iddiasını ileri sürenlerin amacı, bu komutanlıkları gayri kanuni yollara sürerek, *sanık ve hükümlülere işkence yapmayı*, zamanlı zamansız aramalarla vatandaşı huzursuz etmeyi telkin ise aldanmaktadırlar. (...) Sıkıyönetim ilanını kanunların bir kenara itilerek *keyfi ve zulme dayalı* bir yönetimin sürdürülmesi olduğunu herhalde kimse iddia edemez."

(Genelkurmay Başkanı Org. Kenan Evren'in 27 Şubat 1979 tarihli demecinden)

...ve GERÇEK

Ankara da bir emekçi işkence ile öldürüldü

Geçtigimiz günlerde Ankara Tuzluçayır'da bir emekçi, Süleyman Ayten evinde kitap bulundurduğu

Dev.sa.3.sü.4'te

CENTO Askeri paktı resmen dağıldı

AMERİKAN EMPERYALİZMİNE KARŞI HALKLARIN MÜCADELESİNİN BAŞARISI

İran ve Pakistan yönetimleri, ülkelerinin CENTO'dan çekildiğini açıkladılar. CENTO askeri paktında İran, Pakistan ve Türkiye üye idi. "Gözlemci" sıfatı ile İngiltere ve Amerika Birleşik Devletleri de paktta bulunuyorlardı. İran ve Pakistan'ın çekilmeleriyle Amerikan emperyalizminin denetimindeki bu askeri pakt, fiilen dağılmış oldu.

CENTO paktı, 1959 yılında kuruldu. Daha önceleri Türkiye ile Irak, gene Amerikan emperyalizminin denetimindeki Bağdat Paktına üye idi. 1958 yılında Irak'ta krallık rejiminin devrilmesiyle CENTO kuruldu. CENTO, Amerikan emperyalizminin elinde halklara karşı bir askeri boyunduruk aracı idi. Şimdi başta İran halkı olmak üzere, gene halkların mücadelesi ile işlemez hale geldiği için resmi olarak da dağılmıştır, kaldırılmıştır.

Bağdat Paktı, krallığı deviren Irak halkı tarafından parçalanmıştı. CENTO da, emperyalizme ve uşaklarına karşı mücadele eden halklar tarafından işlemez hale getirildi. Son bir yıl içinde İran halkının yürüttüğü güçlü mücadele, faşist Şah rejimini yıktı. Böylece CENTO'nun ana direği yıkılmış oldu. Nitekim gerici Pakistan rejimi, İran, ayrılacağını kesinlikle belirttikten sonra CENTO'dan ayrıldığını duyurdu.

AYDINLIK REVİZYONİSTLERİ ÜZÜNTÜLÜ

Ancak bugünkü durum, revizyonistlerin göstermeye çalıştığının tersine Amerikan emperyalizminin "dişlerinin döküldüğünü" göstermez. CENTO üyesi Türkiye ve Pakistan egemen sınıfları Amerikan emperyalizmine ve diğerlerine uşaklık yolundan döndüler mi? İran halkı faşist Şah rejimini devirmeseydi bu zalim yönetimler CENTO'dan çıkmayı ne zaman düşünürlerdi? Türkiye ve Pakistan üzerinde Amerikan hegemonyası askeri alanda da vargücüyle sürmüyor mu?

Halkların mücadelesini görmeyenler, CENTO'nun bugün artık resmi olarak da kaldırılmasından neredeyse yakınıyorlar: Aydınlık yazarları gibi. Şah'ı "milli bağımsızlıkçı" ilan eden Çin revizyonistlerinin borozanları, Şah'la birlikte çöken CENTO için şunları yazmışlar: "Amerika Birleşik Devletleri'nin birçok 'nimet'i gözden çıkarmak pahasına, güçlerini Moskova'nın önüne yığmaya yöneldiği bir sırada tam da bu amaçla kurulmuş bir örgüt tabelasını indiriverdi". Anlaşılan şu: "tam biz -yani Çin sosyal-emperyalistleri ve uşakları- Amerikan emperyalizmi ile ittifakımızı sağlamlaştırırken bu oyunbozanlıktır. Tam Amerika tüm güçlerini sözde Sovyetlere karşı yöneltecek gibi iken siz kalkıp onun bir silahını bozuyorsunuz". Aydınlık yazarı, 15 Mart tarihli yazısını şöyle bitirmiş: "Gerek İran'ın ve gerekse Pakistan'ın, CENTO'yu Rus yayılmasını önleyecek kapasitede bir örgüt olmaktan çıktığı anlayışıyla terk etmedikleri görülüyor." Karşı-devrimci ve halklara düşman "Üç Dünyacı" mantık, artık kendini gizlemeye gerek duymuyor. CENTO, başta İran halkı olmak üzere halkların mücadelesi sonucunda yıkıldı. Aydınlık yazarlarının hayıflandığı tam da bu. Oysa, sözde Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı bir başka emperyalist askeri pakt kurulsaydı ve CENTO ancak onsan sonra kapatılsaydı Aydınlık yazarlarına göre ne kadar iyi olurdu! Bu anlayış, yeni sömürgeciliği "milli bağımsızlık" gibi gösteren emperyalist bir mantıktır. Açıkçası, halkların karşısındadır ve Amerikan emperyalizminin, uşaklarının mantığıdır.

CENTO, halkların mücadelesiyle dağıldı. Bugün varılan nokta, yıllardır Ortadoğu halklarının Amerikan emperyalizmine ve uşaklarına karşı döktüğü kanların bir kazancıdır.

Komün dersleri ölümsüzdür

108 YILDÖNÜMÜNDE

Paris Komünü'nün derslerini hiç bir revizyonist teori unutturamaz

18 Mart 1871 Paris Komünü'nün kurulduğu tarihtir. "Gökyüzüne saldıran" Komün savaşçıları silaha sarıldılar, burjuvazinin iktidarını devirdiler, işçi sınıfının iktidarını kurdular. Bu, dünya tarihinin ilk proleter devrimi idi.

Paris Komünü 72 gün sürdü. Komün dersleri daha sonraları proletarya davasının savunucularına ışık tuttu. Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'ne ışık tuttu. Lenin daha 1908'de "biz Komün'ün omuzları üstünde yükseldik" diye yazıyordu ve o, vasiyeti tutularak Komün'ün kızıl bayrağına sarıldıktan sonra gömüldü.

KOMÜN NASIL KURULDU?

1870 yılında Fransız burjuvazisi yeni topraklar uğruna Prusya gericiliği ile savaşa girmişti. Bu savaşın sonunda Prusya orduları, Fransa topraklarını işgal ettiler. Fransız burjuvazisi, imparatorluğu yıkıp Cumhuriyet ilan eden halktan korktu. Prusya'ya teslim oldu. Savaş tazminatını halka ödetmek için yeni ağır vergiler çıkardı. Paris emekçileri, anavatan topraklarını peşkeş çeken Fransız burjuvazisine karşı ayaklanma hazırlıklarına girişti.

✱ THİERS HÜKÜMETİ, PATLAMAK ÜZERE OLAN HALK AYAKLANMASINI ÖNLEMEK İÇİN İŞÇİ MAHALLELERİNE SALDIRDI. FAKAT HALK SİLAHLARINI TESLİM ETMEDİ. ERTESİ GÜN PARİS PROLETARYASI BÜTÜN RESMİ VE KAMU BİNALARINI ELE GEÇİRDİ. AKŞAMA DOĞRU PARİS PROLETARYASI BAKANLIKLARA KIZIL BAYRAK ÇEKİYOR VE DÜNYANIN İLK PROLETER İKTİDARINI, PARİS KOMÜNÜ'NÜ İLAN EDİYORDU.

✱ PARİS KOMÜNÜ DÜŞTÜ AMA BÜTÜN DÜNYA PROLETARYASINA ZAFERİN YOLUNU GÖSTERDİ: PROLETARYA DİKTATÖRLÜĞÜ.

Burjuva hükümet, patlamak üzere olan ayaklanmayı bastırmak için işçi mahallelerine baskınlar düzenledi. Ancak Paris proletaryası silahlı birliklerini kurmuştu bile. 17 Mart gecesi, Paris işçileri, silahlarını burjuvaziye teslim etmediler. 18 Mart günü işçiler bütün resmi ve kamu binalarını ele geçirdiler. Burjuva hükümet Paris'ten kaçtı. Akşama doğru Paris proletaryası bakanlıklara kızıl bayrak çekiyor ve dünyanın ilk proleter iktidarını, Paris Komünü'nü ilan ediyordu.

KOMÜN NELER YAPTI?

Komün yöneticileri doğrudan doğruya Paris halkı tarafından seçilerek işbaşına geldiler. Burjuva devlet aygıtını vakit geçirmeden parçaladılar. Polis ve sürekli ordu dağıtıldı. Komün, bunun yerine bütün halkı silahlandırdı. Burjuvazinin ve Prusya gericiliğinin kuşatması karşısında, Komün yönetimi silahlı Paris halkına dayandı. Paris Komünü'nün bir bildirisi ne kadar açık:

"Yurttaşlar! Yeter artık militarizm, dört yanı şeritli, sırmalı kurmaylar artık yeter! Halka, çıplak kollu muhariplere açılsın meydan! Devrimci savaşın saati çaldı.

Halk, bilgiçce manevralardan hiçbir şey anlamaz; ama elinde bir tüfek, ayaklarının dibinde de kaldırım taşları bulunduğu zaman monarşist takımının strateji uzmanlarından çekinmez.

Silah başına yurttaşlar, silah başına!"

Komün bütün memurların seçimle işbaşına gelmesini ve işçilerden fazla ücret almamasını şart koştu. İşçi ücretlerinden para cezası kesilmesini yasakladı. İşçilerin geceleri çalışma zorunluluğunu kaldırdı. Sahiplerinin kapattığı ya da bıraktığı fabrikalar işçilere devredildi. Emekçilerin devlete olan tüm borçları ertelendi. Anasız babasız tüm çocukları Komün evlat edindi. Eğitim parasız oldu. Din ve devlet işleri birbirinden ayrıldı.

Gerçi Komün 72 gün sonra düştü. Ancak Marks'ın dediği gibi: "İşçilerin Paris'i Komün'üyle birlikte yeni bir toplumun şanlı müjdecisi olarak daima anılacaktır. Onun şehitleri işçi sınıfının yüce kalbinde kutsallaşmıştır". Komün savaşçılarının anıları bugün de canlıdır. 20 Mayıs 1871'de Paris'e giren burjuvazi, onbinlerce proleteri katletti. Ancak tıpkı o gün olduğu gibi bugün de, proletarya olmadan burjuvazi olabilir mi? Tıpkı o günler gibi bugün de, proletarya var olduğu için burjuvazi yok olmaya, yıkıma mutlaka gitmiyor mu? Devrim, burjuvazinin karşısında o gün bu gün ölümcül bir korku gibi! O gün bu gün, burjuvazi ve uşakları yani her renkten revizyonist Komün lafını duyunca irkiliyorlar. Çünkü Komün savaşçılarının kızıl bayrağı bugün dünya proletaryasının elinde, devrim ve proletarya diktatörlüğü için, proletar enternasyonalizmi için daha da yukarlardadır.

KOMÜN BURJUVA DEVLET AYGITININ PARÇALANMASIDIR

Bugün Sovyet, Yugoslav, Çinli revizyonistler "Avrupa komünistleri" hepsi birden Paris Komünü'ne saldırıyorlar. Onlara göre şiddete dayanan devrim Komün ve Ekim Devrimi günlerinde kalmış korkulu bir anıdır. Burjuva devlet aygıtını parçalamaya gerek yoktur. Değişik kelimeler kullansalar da tüm revizyonistler tam da bu noktada birleşiyorlar: Kruşçevci revizyonistlerin dilinde "barışçı geçiş", Çinli revizyonistlerde "baş düşman", Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı "proletarya ile burjuvazinin ittifakı" oluveriyor. Çinli revizyonistler, sınıfsal çelişkilerin ikinci plana düştüğünü söyleyerek, burjuva ordularını göklere çıkarıyorlar. Aydınlık-TİKP kliği, dün 4. Ordunun Doğuya yollanmasını talep etti, bugün sıkıyönetimi alkışlıyor. Komün'ün "silah başına yurttaşlar" çağrısını revizyonistler "silahları burjuvaziye teslim edin'e çevirmişlerdir. Devrim, Carillo gibi "Avrupa komünistleri"ne göre yüzyılın başında kalmıştır. "Üç Dünya" revizyonizmine göre ise, Sovyet sosyal-emperyalizmi yıkılırsa ve ancak ondan sonra belki hayal edilebilecek günlere, yani çıkmaz ayın son çarşambasına ertelenmiştir!

MARKS:

BENİM 18 BRUMAİRE'Mİ TEKRAR OKUYACAK OLURSAN ORADA FRANSA'DA DEVRİMİN HER ŞEYDEN ÖNCE, BÜROKRATİK VE ASKERİ MEKANİZMAYI BİR ELDEN DİĞERİNE GEÇİRMESİ DEĞİL -ŞİMDİYE KADAR YAPILMIŞ OLAN HEP BUDUR- BU MEKANİZMAYI "KIRMASI" GEREKTİĞİNİ BELİRTTİĞİMİ GÖRÜRSÜN. KITA ÜZERİNDE GERÇEK BİR HALK DEVRİMİNİN İLK VE VAZGEÇİLMEZ ŞARTI BUDUR. PARİS'TEKİ KAHRAMAN ARKADAŞLARININ YAPMAYA ÇALIŞTIĞI DA İŞTE BUDUR."

KUGELMANN'A MEKTUP 12 NİSAN 1871

KOMÜN VE PROLETARYA DİKTATÖRLÜĞÜ

Komün, dünyanın ilk proleter devleti oldu. Halkı silahlandırdı. Burjuvaziyi eski zalimleri ezdi. Burjuva devlet aygıtını dağıtarak seçimle işbaşına gelen memurlardan oluşan aygıtı kurdu.

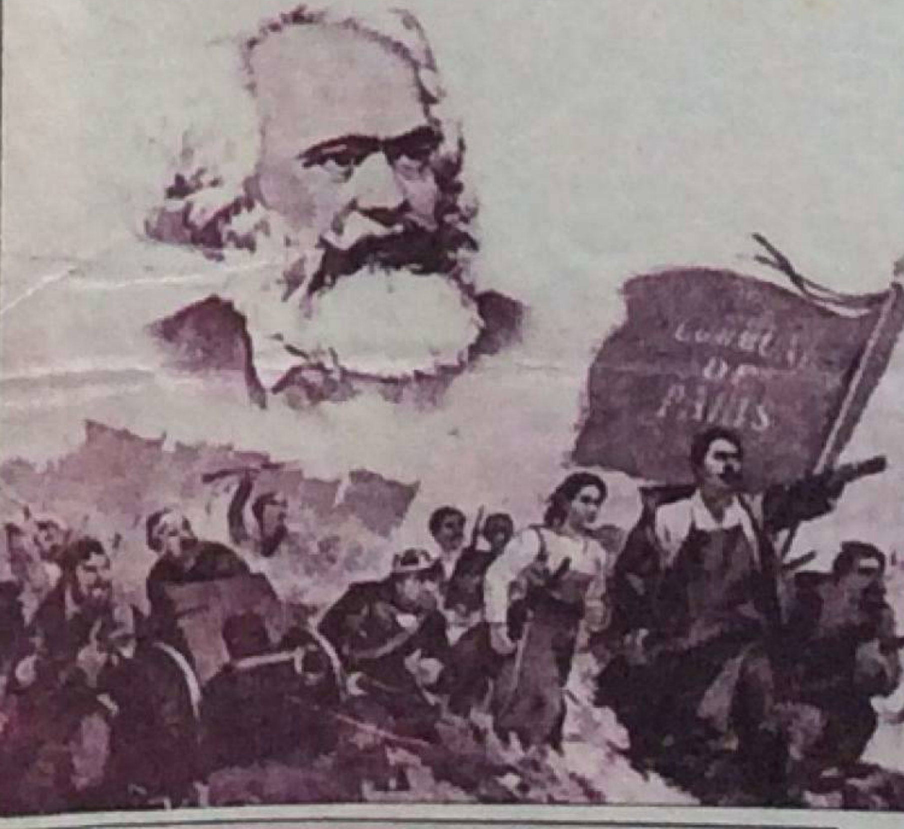
Ancak Komün proletarya diktatörlüğünü uygulamada ağır kaldı, tereddüt etti. Örneğin burjuva bankalarının paralarına el koymadı. Engels şunları yazıyor: *"Anlaşılması en güç olan ise muhakkak ki, Fransız Devlet Bankasının kapıları önünde neden kutsal bir saygıyla durulmuş olduğudur. Ayrıca bu da ağır bir siyasal yanlış oldu. Komün'ün elinde bulunacak olan bu Banka onbin rehineden daha değerliydi. Çünkü bu, bütün Fransız burjuvazisinin Versailles hükümeti üzerinde Komün'le barış yapılması için baskıya girişmesi demekti."* Bugün tüm revizyonistler işte tam da Engels'in vurguladığı bu özelliği, proletarya diktatörlüğünü reddediyorlar. Brejnevci revizyonistlere göre proletarya diktatörlüğü yerini "halkın devleti"ne bırakmıştır. Titocu revizyonistlere göre "özyönetimli sosyalizm"de diktatörlük mü olurmuş? Çinli revizyonistlere gelince, onlar, uzun süredir, proletarya partisi gibi burjuva, küçük burjuva partilerin de varlığını sürdürmeleri gerektiğini, zaten sınıfsız topluma ancak böyle geçileceğini savunuyorlar. Tüm bu revizyonistler, 40 bin Paris emekçisini katleden Thiers ordusunun karşı-devrimci kurmayının izinden giden oportünistlerdir.

KOMÜN VE PROLETER ENTERNASYONALİZMİ

Komün'ün diğer özelliklerine göre enternasyonalist niteliği her zaman yeterince vurgulanmamıştır. Oysa Komün'ün Çalışma Bakanı bir Alman işçi idi. Komün'e seçilmiş bütün yabancı uyruklular görevlerini sürdürdüler. Komün'ün bayrağı dünya cumhuriyetinin, proleterlerin kızıl bayrağı idi. Burjuva ordusu, Prusyalı işgalcilerin desteğiyle Paris'e saldırırken burada çalışan Polonyalı işçiler, barikatlarda onlara karşı çarpışıyorlardı.

Komün dünya işçilerinin birliğini savundu. Günümüzde tüm revizyonistler ise proletaryanın ve halkların parçalanmasını, kendi burjuvalarının peşine takılmasını savunuyorlar. "Avrupa komünist-

Dev.sa.3.sü.7'de

Avrupa para sistemi (EMS) yürürlüğe girdi

Hiç bir önlem kapitalizmi yıkılmaktan kurtaramaz

1 Ocak 1979 tarihinde yürürlüğe girmesi planlanan, fakat daha sonra ertelenen "Avrupa Para Sistemi (EMS)'nin geçtiğimiz hafta içinde yürürlüğe girdiği ve uygulamaya konduğu açıklandı.

Gene yapılan açıklamadan anlaşıldığına göre, İngiltere'nin "şimdilik" katılmadığı Avrupa Para Sistemi"ne Federal Almanya, Fransa, Belçika, Hollanda, Danimarka, İrlanda, ve Lüksemburg katılmıştır.

Bilindiği gibi, yeni bir Avrupa Para Sistemi yaratmak için emperyalist AET ülkeleri arasındaki ilişkiler, bu ülkelerin hükümet başkanları arasındaki toplantı ve pazarlıklar uzun bir süreden beri, zaman zaman kesintiye uğramasına rağmen devam ediyordu. Nitekim, geçtiğimiz yılın Aralık ayının 5'inde sona eren Brüksel toplantısında, istenilen sonuçlar alınamamıştı. Toplantı sonunda, 1 Ocak'tan itibaren İngiltere, İrlanda ve İtalya dışında AET'nin yalnızca 6 ülkesinin bu sisteme katılmayı kabul ettikleri açıklanmıştı.

Fakat Brüksel toplantısı kararlarına rağmen Avrupa emperyalistleri arasındaki çelişkiler yeniden şiddetlenmiş ve 1 Ocak 1979'da yürürlüğe girmesi planlanan Avrupa Para Sisteminin belirlenen tarihte yürürlüğe girmesi gerçekleşmemişti. Nihayet bu çelişkilerin bir bölümünün giderilerek İtalya'nın "ikna olduğu" ve Avrupa Para Sisteminin 8 ülkenin katılmasıyla 13 Mart'tan itibaren yürürlüğe girdiği açıklandı.

SERMAYENİN PLANLARI, KAPİTALİZMİ BUNALIMLARDAN KURTARAMAZ

Avrupa Para Sisteminin yürürlüğe girmesiyle birlikte kapitalist ve revizyonist teorisyenler, büyük reklamlar ve yaygaracı açıklamalarla bunun "Avrupa Birliği" yolunda atılmış önemli bir adım olduğuna, bunalımın sona ermesinde önemli bir katkısı olduğunu söylemişler buna ek olarak "Üç Dünyacı" revizyonistler EMS'yi "ikinci dünyanın birliği" yolunda atılmış yeni bir adım olarak alkışlamışlar, halklara ve Avrupa proletaryasına Avrupalı emperyalistleri yeniden şirin göstermeye çalışmışlardır.

Fakat ne Avrupa Para Sistemi'nin yürürlüğe girmesi ne de bunu izleyeceği açıklanan yeni önlemler, genel olarak kapitalist-emperyalist sistemi ve özel olarak da Avrupa emperyalist burjuvazisini çelişkilerden ve belalardan, siyasal ve toplumsal bunalım ve sarsıntılardan koruyacak güçte değildir.

AET içindeki ağır bunalım durumu ve emperyalistler arası çelişkiler, askeri temsilciliği (NATO) ve sermayesi aracılığıyla bu gerici örgütü, Sovyet sosyal-emperyalistleri tarafından yönetilen COMECON gibi diğer gerici örgütlerle girişmiş olduğu hegemonya ve yayılmacılık yarışında bir üs olarak kullanan Amerikan emperyalizminin planına da uygun düşmektedir.

BİRBİRLERİ ALEYHİNE GÜÇLENME ÇABASI

Avrupa Para Sisteminin kurulması birinci planda Federal Almanya'nın doğrudan çıkarınadır. Çünkü Avrupa Para Sistemindeki sallantılar durdurulduğu zaman, Ortak Pazar ülkelerinin ihracatının büyük bölümünü oluşturan Batı Alman ihraç mallarının artık Alman markının diğer para sistemleri karşısında değer kazanması ile tehlikeye girmeyeceği bir sınır yaratılmış olacaktır. Böylece de parasal ve ekonomik buhran çözülmez bir emperyalistler arası çelişkiler düğümü haline gelmiştir ve artık bu durumda egemen olan tek şey spekülasyonlar ve daha güçlü olanın, daha zayıflar karşısındaki diktasıdır.

Bugün Avrupa Para Sisteminin oluşturulması yönünde varılan uzlaşma geçicidir ve yakın bir zamanda daha yıkıcı bir güçle patlak verecek olan çelişkileri ortadan kaldıramaz. AET'ye üye tüm ülkeler bu bunalıma yakalanmışlardır; işsizlik milyonlarla ifade edilmekte, fiyatlar her gün artmaktadır vb. Bu nedenle gelecekte her ülke, bir çeşit istikrar sağlamak ve bunalımdan kurtulmak için, bunalımın yükünü diğerlerine yüklemeye çalışacağından, aralarında herhangi bir birlikten söz edilemez. Gerici AET örgütünün kuruluşu sırasında iddia edildiğinin aksine, ne üye ülkelerin ekonomik kalkınmaları arasındaki zıtlıklar yumuşamış, ne de İtalya'nın güneyi ve İngiltere'nin birkaç bölgesi gibi geri kalmış bölgeler geri kalmışlıktan kurtarılmış, aksine ekonomik uçurum daha da derinleşmiştir.

Ortak Pazarın içinde bulunduğu ekonomik ve parasal buhranın derinleşmesi bir kere daha göstermektedir ki, ne ekonomik entegrasyon ve ne de Brüksel toplantısının bir sonucu olan yeni para sistemi gibi sermayenin diğer plan ve önlemleri, kapitalizmi çelişkilerden ve belalardan, siyasal ve toplumsal bunalım ve sarsıntılardan koruyacak güçte değildir. Tüm bunlar işçi sınıfının çıkarlarına, bunalımların, işsizliğin, fiyat artışlarının ve vergi artışlarının vb. ağırlığını tek başına hisseden emekçi kitlelerin çıkarlarına ters düşen proje ve planlardır.

AVRUPA PROLETARYASININ ÇIKARI

Bu nedenle, Avrupa işçi sınıfı, burjuvazinin işbirliğinin ve Avrupa para birimi gibi önlemlerin proletaryanın çıkarına olduğunu iddia eden aldatıcı propagandayı ve Çin revizyonistleri dahil tüm revizyonistlerin yaptığı, sözde anavatanın çıkarlarının savunulması için tekelci sermayeyle birleşmeleri yolundaki teslimiyetçi çağrıları reddetmektedir. Yalnızca, uzun süreden beri AET ile ilişkide bulunan Çinli revizyonistler türünden dönekler, kendilerini AET'in ve Birleşik Avrupa'nın yani köleci Avrupa sermayesinin savunucuları olarak ilan edebilirler. Ama, proletarya tüm emperyalist devletlere, bunların tüm tekelci ve işçi düşmanı ittifak ve gruplaşmalarına karşı savaşmanın gerekli olduğunu her geçen günle birlikte daha iyi anlamaktadır.

SINIF MÜCADELESİ DÜNYASINDAN

Geçtiğimiz haftaların İran açısından en önemli olaylarından biri de, İran kadınlarının kitle eylemleri ve bu eylemler sonunda taleplerinin bir bölümünü gerçekleştirmiş olmalarıdır.

Hükümetin kadınlara çarşaf giyme zorunluluğu getirmesi üzerine, sokaklara dökülen onbinlerce kadın, hükümetin bu kararını protesto etmişler, kararın geri alınmasını istemişler ve hükümete taleplerini içeren 8 maddelik bir karar tasarısı sunmuşlardır. Bu karar tasarısında, özellikle kadınlara erkeklerle siyasal, ekonomik ve toplumsal eşitlik tanınması talep edilmekteydi.

Emekçi kadınların kararlı mücadelesi karşısında hükümet, çarşaf giyme zorunluluğu ile ilgili kararını geri almak zorunda kaldı.

İşçi sınıfı

Baş.ta.sa.1'de

ra karşı ortak bir cephe oluşturması faaliyeti ile geçti. Böylece, şimdiye kadar, patronlar, sendika ağaları ve hükümet arasında perde arkasında sürdürülen işbirliği açığa çıkarılmak sorunda kalındı.

"TEDBİRLER PAKETİ" YENİ BİR SOYGUN PAKETİDİR:

Hükümet ve onun şakşakçıları tarafından "Ekonomiyi Güçlendirme Tedbirleri" olarak lanse edilmeye çalışılan "paket" yeni zamlar ve vergilerle doludur. Amacı da, zaten en temel ihtiyaçlarını karşılayacak kadar bile bir gelire sahip olmayan emekçi sınıfların gelirlerinin bir kısmına daha el konarak bunun egemen sınıfların cebine aktarılmasıdır. Emekçi sınıflar için hayatı daha da çekilmez hale getirecek bu durum, reformcu hükümet tarafından, ancak reformcularda görülebilecek bir yüzsüzlükle emekçi sınıflardan yana bir "tedbirmiş gibi piyasaya sürülmektedir.

Daha paket açılmadan içindekilerin nenenem halktan yana "tedbirler" olduğu belli olmaya başlamıştır. En temel ihtiyaç maddelerine yüzde yüze varan zamlar, sanayicilerin kendi ürettikleri malların fiyatını kendilerinin tespit etmesi, yeni vergilerin vb.nin geleceğini artık hükümet bile saklamamaktadır.

"TEDBİRLER PAKETİ", PATRONLARIN KÂRINA KÂR KATMANIN PAKETİDİR

Hükümetin ve sözde "halktan yana" destekçilerinin bütün iddialarının tersine bu "paket" patronların kârına kâr katmayı amaçlamaktadır. Bunun en açık belirtisi de bu soygun paketi karşısında patronların attıkları sevinç çığlıklarıdır. Patronlar, böyle bir girişimde bulunan hükümetin "cesaretini" övmekte, ancak "böyle köklü tedbirlerin ekonomiyi çıkmazdan kurtaracağını" söylemekte ve kendilerinin de fedakarlığa(!) -sanki kendileri herhangi bir fedakarlık yapacakmış gibi- hazır olduğunu ilan etmektedirler. Çünkü kurtarılacak ekonomi iddia edildiği gibi "milli ekonomi" değil, komprador-feodal ekonomidir. Bu da büyük patronların ve toprak ağalarının ekonomisidir. Neden büyük patronların etekleri zil çalmasın ki? Şimdi patronlar ellerini oğuşturarak paketin bir an önce açılmasını bekliyorlar.

"TEDBİRLER PAKETİNİ" BÜTÜN BURJUVA-TOPRAK AĞASI PARTİLERİ DESTEKLEMEKTEDİRLER

"Tedbirler Paketi", sadece, hükümet, patronlar ve sendika ağaları tarafından değil, bütün burjuva-toprak ağası partiler tarafından da desteklenmektedir. Hükümete karşı sert muhalefet yaptığını iddia eden AP'den, sözde hükümetin "sol"dan "eleştiricileri" TKP-TİKP'e kadar hepsi de bu soygun girişiminin destekçileridir. TRT'de, miting meydanlarında, zamdan, kuyruktan bahsederek puan toplamaya çalışan Demirel, bu ünlü "paketi" görmezlikten gelirken, basındaki sözcüleri, Tercüman ve Son Havadis yazarları aracılığı ile bu "tedbirleri" ekonominin kurtarıcısı olarak görmektedir. TİP, TSİP, TKP ve TİKP gibi partiler de aynı yolu izlemekte, ama bu soygun girişimini el altından desteklemeyi daha ticari bulmaktadırlar.

Kısaca söyleyecek olursak, bütün burjuva-toprak ağası partileri, ülkenin "bağımsızlığını", IMF'den kurtuluşu (!), emperyalizme karşı mücadeleyi(!), demokrasinin kurtarılmasını(!) vb. bu "paketin" içinde görmektedirler. Ve bu paket, şimdi tümünün can simididir.

SENDİKA AĞALARI ŞİMDİ DE "TEDBİRLER PAKETİ"NİN BAŞ DESTEKÇİLERİ

Ne zaman hakim sınıfların emekçi sınıflara bir saldırısı olsa, her soydan sendika ağasını patronlarla kol kola görüyoruz. Aynı durum "tedbirler paketi"nde sözkonusudur. Ama şimdi biraz daha farklı olarak. Artık sendika ağaları sınıf işbirliği politikalarını el altından yürütemez oldular. Patronlarla bir masa başına oturarak, başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçi sınıflara tuzakları açık açık hazırlamak zorunda kalıyorlar. Çünkü artık dertleri o kadar derinleşmiştir ki, "kaş göz işaretleriyle" işleri hal yoluna koymak mümkün olmamaktadır.

Türk-İş ağaları utanmazlığı öylesine ileri götürmüşlerdir ki, artık yaptıklarını gizlemeye pek gerek görmüyorlar. Şöyle diyor H. Tunç: "Bir ulusun buhranlı dönemlerden geçmesi fedakarlığa bağlıdır. Eğer bu fedakarlık eşit şekilde, fedakarlık yapma gücü olanlara güçleri nispetinde yüklenirse, ülkemiz ... düzlüğe çıkacaktır". Ve soygun paketindeki önerileri kastederek şöyle devam ediyor: "Bizim açımızdan kabul edilmesi mümkün olmayan öneriler gibi gelmedi. Hemen hemen hepsi de ülke gerçeklerine işçi kesimi tarafından kabulü mümkün görülen öneriler gibi geldi(!)"

DİSK ve onun mektupçu başısı A. Baştürk ise, şu yüzlerinde iğreti duran devrimci maskesini atamamanın sıkıntısını çekmeye devam ediyor. Bu "tedbirleri" candan desteklemekle beraber bir türlü açıkça söyleyemiyor. Her önemli meselede işçileri satarken yaptıkları gibi, hükümetin kapısına yine bir mektuplar gitti. Biraz ırın-kırın ettikten sonra hükümeti destekleyeceklerini ilan etti.

Bu son gelişme artık inkar edilemeyecek biçimde göstermiştir ki, her soydan sendika ağası takımı "biz işçilerin temsilciyiz" diye ne kadar iddia ederse etsin pek kimseyi inandıramayacaktır. Çünkü şu açıkça ortaya çıkmıştır. Bunlar işçilerin temsilcisi değil, tersine, işçi sınıfı içine sızmış, patronların temsilcileridir.

REFORMCULUĞUN ÇIKMAZI: "HALKTAN YANA"LIKTAN TEKELLERİN HİZMETİNE:

Reformcu hükümet "halktan yana tedbir alma", "ekonomik bağımsızlığı sağlama" demagojisini dilden düşürmemeye "özen göstererek" emekçi sınıfları fedakarlığa çağırıyor. Bunun için de bir yandan sıkıyönetim sopasını elden düşürmezken, öte yandan, "demokrasi", "özgürlük", "vatan-millet" edebiyatı ile kitleleri ağulamaya çalışıyor. Bir yandan IMF'nin koşullarına boyun eğmeyecekleri demagojisini sürdürürken, öte yandan IMF'nin reçeteleri "Ekonomiyi Güçlendirme Tedbirleri" olarak piyasaya sürülüyor.

Kısacası hükümet, süslü ve uyuşturucu sözler arkasında şunu söylüyor: Ey işçiler, köylüler, memurlar, tüm emekçiler, komprador-feodal düzen batıyor. Biraz fedakarlık edin, bizimle (yani, patronlarla, toprak ağalarıyla, sendika ağalarıyla vb. halk düşmanlarıyla) birleşin de elbirliği ile şu düzeni ayakta tutalım!

Bugünkü durum açıkça göstermektedir ki, reformculuk emekçi sınıfların değil, hakim sınıfların hizmetindedir. Ne kadar halktan yana olduğunu iddia ederse etsin o, birtakım aydın geçinen yazar-çizer takımı ve sözde devrimcilerin iddialarının tersine) hakim sınıfların yedek lastiği olmaktan başka bir işe yaramaz. CHP'nin 15 aylık hükümeti de bizim baştan beri söylediğimiz bu kesin gerçeği doğrulamaktan başka bir şey yapmamıştır.

TÜRKİYE'NİN EMEKÇİ HALKI, KOMPRADOR-FEODAL DÜZENİ KURTARMA ÇAĞRISINI REDDEDECEKTİR

CHP'den, AP'ye, MHP'den TKP-TİKP'e, TİSK'den, Türk-İş ve DİSK'in sendika ağalarına faşistinden reformcu - revizyonist yazar-çizer takımına kadar bütün karşı-devrimciler, "ekonomiyi güçlendirme tedbirleri" paketi arkasına mevzilenmişlerdir. Bu karşı-devrimci koro, faşist ve revizyonist yöntemleri birarada kullanarak emekçi sınıfları bu sömürü ve zulüm düzenini kurtarmak için "fedakarlığa" çağırmaktadır. Bu çağrının bir tek amacı vardır; o da hakim sınıfların içine düştüğü ağır buhranın bütün yükünü emekçi sınıfların sırtına yıkmak ve bu zulüm düzenini "düzlüğe çıkarmak"tır.

Bugün hakim sınıfların ideologları, faşist, revizyonist, reformist her soydan yazar-çizer takımı ve politikacı bugünkü buhranın tek çıkış yolunun emekçi sınıfların "fedakarlık yapması" olduğunu iddia etmekte, bundan başka bir çıkış yolunun olmadığı yalanı etrafında "kamuoyu" oluşturmaya çalışmaktadırlar. Bu yalan, "demokrasiyi kurtarma(!), "milli ekonomiyi güçlendirme", "emperyalizmle bağları koparma" vb. demagojileri ile desteklenmeye çalışılmaktadır. Oysa Halkın Kurtuluşu uzun zamandır ortaya koymaktadır ki, buhrandan çıkışın devrimci bir yolu vardır. Ve bu da buhranın yükünün, bizzat bu buhranı çıkaranların, buhranın gerçek sahiplerinin, yani emperyalistlerin, kompradorların ve toprak ağalarının üstüne yıkılmasıdır. Buhranın yükü onların üstüne yıkılmalıdır ki, bir daha buhran yaratacak halleri kalmaya.

Bugün emekçi halkımızın isteği de buhranın devrimci bir tarzda aşılması, yani buhranın yükünün komprador burjuvazi ve toprak ağalarının üstüne yıkılmasıdır.

Başta işçi sınıfı olmak üzere Türkiye'nin emekçi halkı şunu haykırıyor: Ey kompradorlar, toprak ağaları ve onların uşağı sendika ağaları, politikacılar, burjuva yazar-çizer takımı, bizim bir zulüm sömürü düzeni olan komprador-feodal düzeni yani sizin düzeninizi yaşatmak için yapacağımız hiçbir fedakarlık yoktur; tersine biz onu bir an evvel ortadan kaldırmaya çalışıyoruz ve bundan böyle de bu çabamızı daha da artıracağız.

Sıkıyönetimin

Baş-ta-sa.1'de

dan gözaltına alındı. Gene aynı şekilde, Çankaya Lisesinden 2 öğrenci ve 50. Yıl Lisesinden 16 öğrenci Sıkıyönetim Komutanlığı tarafından gözaltına alındı.

Ayrıca Ankara'nın Mithatpaşa Caddesinde 12 Mart'ı protesto eden gençlere ve emekçilere karşı toplama hareketine giren polis, çok sayıda kişiyi gözaltına aldı. Bir gün önce düzenlenen "operas - yon"da da 4 kişiyi tutukladı.

- İstanbul'da Gazetecilik ve Halkla İlişkiler Yüksek Okulunda 12 Mart faşizmini protesto eden öğrencilerin 150'si polis tarafından gözaltına alındı. Gene aynı şekilde derslere girmeyerek 12 Mart sıkıyönetimini protesto eden İstanbul Hukuk Fakültesi öğrencilerinden 132 kişi polisler tarafından İstanbul Emniyet Müdürlüğüne götürüldü.

12 Mart günü sıkıyönetim aleyhine duvarlara yazı yazdıkları gerekçesiyle 3 kişi polis tarafından gözaltına alındı.

ARAMA-TARAMALAR

- İstanbul'da polis ve jandarma, emekçi halkın yoğun olarak oturduğu mahallelere karşı saldırı ve baskınlarını giderek yoğunlaştırmakta, birçok kişiyi hiçbir gerekçe göstermeden gözaltına almaktadır. Sanayi Mahallesi, Şirintepe Mahallesi ve Çeliktepe'de girişilen saldırı ve baskınlar bu durumun en canlı örneklerini teşkil etmektedir. Şirintepe Mahallesi sıkıyönetimin ilanından bu yana 6-7 kez basılmıştır. Geçtiğimiz hafta içinde bu mahalleye yeni bir baskın düzenleyen polis, 11 kişiyi gözaltına almıştır. Halktan birinin oturduğu evi tarayarak delik-deşik etmişlerdir. Faşist diktatörlüğün militarist güçleri, Çeliktepe'de günün 24 saati nöbet beklemektedir.

Gene İstanbul'da Dolmabahçe rıhtımındaki bir çay bahçesinde oturan halk, polisler tarafından aranmak istendi. Bahçede oturanların kimlik kontrolu yapılmasına karşı çıkması üzerine, olay yerine gelen polis ve jandarma çok sayıda kişiyi gözaltına aldı.

- Ankara'da da semtlerde devriye gezen polis ekipleri ve jandarma birlikleri, semtlerde ve mahallelerde sürekli arama yapmaktadırlar. Geçtiğimiz günlerde Keçiören Tepebaşı Mahallesinde yapılan bir aramada, evinde devrimci roman bulundurduğu için bir emekçi gözaltına alınmış ve savcılık tarafından hakkında soruşturma açılmıştır. Buna ek olarak, emekçilerin kapılarını kırarak içeriye giren polis, kadınları ve çocukları tehdit etmekte ve onları devrimciler aleyhine ihbarcılığa zorlamaktadır.

KİTLE ÖRGÜTLERİNE BASKINLAR

- Geçtiğimiz hafta içinde yapılan TÖB-DER Kartal Şubesi Kongresi polis tarafından basıldı. Kongre için izin alınmadığı gerekçesiyle, seçim sandığına polis tarafından el kondu. Aynı gün yapılan inceleme sonunda kongre için İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığından izin alındığı ortaya çıkınca bu kez polisler, kongre salonunun dışında bulunan 18 kişiyi gözaltına aldılar.

HALKIN KURTULUŞU

HAFTALIK SİYASİ GAZETE

SAHİBİ: TEOMAN GÜRAL * SORUMLU YAZIİŞLERİ MÜDÜRÜ OSMAN TAŞ * YÖNETİM YERİ: 2. BEYLER 848. SOKAK, NO: 90/213 KONAK-İZMİR * YAZIŞMA ADRESİ: TEOMAN GÜRAL PK. 71 KONAK-İZMİR * ABONE ŞARTLARI: YURT İÇİ: 6 AYLIK 125 TL. YILLIK 250 TL. YURT DIŞI İKİ KATIDIR

BASILDIĞI YER: S.S.TÜKEL - Gazetecilik ve Matbaacılık: Gazi Bulvarı No. 18 İZMİR

Hükümet

Baş.ta.sa.1'de

YASA TASARISININ NİTELİĞİ

Tasarı, her yönüyle öğrencilerin çıkarlarına ve özlemlerine terstir. Tasarı, üniversiteleri daha doğrudan bir biçimde faşist diktatörlüğün, hükümetin ve komprador burjuvazinin denetim ve hizmetine sunma amacını taşımaktadır. Bu amacına ulaşabilmek için de üniversitelere özerklik ve demokratikliğin zerresini bile tanımamaktadır. Öğrencilerin bütün haklarını gasbetmektedir.

Tasarı, tek tek üniversitelerin özerkliğini tamamen yok ederek, bütün üniversiteleri Üniversitelerarası Kurul denilen üniversite-dışı bir kurula bağlamaktadır. Bu kurulun üniversiteler üzerinde sınırsız yetkileri vardır. Üniversiteler hakkında her türlü kararı almak yetkisine sahiptir ve üniversiteler bu kararlara uymak zorundadır. Doğal başkanlığını Milli Eğitim Bakanının yaptığı bu kurul, sözde hükümetin artık yükseköğrenimin hiçbir işine karışmaması görüntüsü altında, üniversiteler üzerinde tam denetimin sağlanmasının bir aracıdır. Bunun bir benzeri olan bir kurul da görevi, "Üniversiteler üzerinde devletin gözetim ve denetimini sağlamak" olan Üniversite Denetleme Kurulu'dur. Yine üniversite-dışı unsurlardan oluşan bu kurulun üniversitelerdeki bütün organlar ve bu organlarda yer alan herkesten hesap sormak ve haklarında kovuşturma açtırmaya varan yetkileri vardır. Yasa Tasarısı, ayrıca döner sermaye sistemi getirerek, ve üniversitelerin önüne "çevresinin sorunları" ile ilgilenmek, bunları çözmek ve sonuçlarını "çevresinin hizmetine" sunmak zorunluluğu koyarak komprador burjuvaların üniversiteler üzerinde doğrudan bir denetim kurmaları, üniversitelerin bütün kadro ve olanaklarını kendi ihtiyaçları doğrultusunda seferber edebilmeleri için sınırsız olanaklar sağlamaktadır.

Yasa Tasarısı ile kolluk kuvvetlerine hiçbir izine gerek duymaksızın istedikleri anda üniversitenin her yerine girebilme, üniversiteleri birer kışla haline çevirme yetkisi tanınmaktadır. Bu da yetmiyormuş gibi bir de hükümete üniversitelere el koyma yetkisi tanınmaktadır.

Bunların yanı sıra Yasa Tasarısı, yer aldıkları kurullarda konuşulan konuları öğrencilerle tartışmaları yasaklanmış olan ve seçim tarzı ve oranı ÜAK'un insafına (!) bırakılmış olan göstermelik bir kurum getiriyor. Bunu da "yönetime katılma" diye yutturmaya çalışarak, öğrencilerin bu talebini küllendirmeye çalışıyor.

Yasa Tasarısı, öğrencilerin en demokratik ve doğal haklarını bile gasbeden ve her hareketlerini cezalandırılabilir hale getiren faşist bir Disiplin Yönetmeliği getiriyor.

Ayrıca, Yasa Tasarısı emperyalist kültürü yaymanın bir aracı olarak bütün yüksek okullara 1 yıl yabancı dil eğitimi zorunluluğu koyarak eğitim süresini uzatıyor ve yeni bir baraj daha çıkararak eğitimin eleyiciliğini daha da artırıyor.

Yüksek Öğrenim Yasa Tasarısı, öğrencilerin bütün halk ve özgürlüklerini gasbettiği gibi asistan, öğretim üyesi ve işçilerin de haklarını gasbetmektedir.

Yasa Tasarısı, bu apaçık faşist niteliğine rağmen, "demokratikleşme yolunda büyük bir adım", "özerkliğin geliştirilmesi" "yükseköğrenimde reform" vb. diye tanıtılmaya ve gerçek niteliği gizlenmeye çalışıldı.

GEÇMİŞ TEŞHİR ÇALIŞMALARI VE TEPKİLER

Reformistlerin, faşistlerin, sosyal-faşistlerin ve TİKP hainlerinin bu yoldaki bütün yaygara ve demagojilerine rağmen öğrenci gençlik, asistanlar, öğretim üyeleri, işçiler ve tüm demokratlar bu faşist yasa tasarısına karşı çıktılar. Tasarı, bütün gözlerden kaçırma çabalarına rağmen kısa zamanda iyice teşhir oldu ve tasarıya karşı geniş bir tepki oluştu.

Yurtsever devrimci gençler, bildiriler, afişler, duvar gazeteleri, toplantılar, forumlar ve gösterilerle yasa tasarısını protesto ve teşhir ettiler. Her bir okulda asistanların, öğretim üyeleri ve işçilerin de katıldığı toplantılar yaparak, yasa tasarısının gerçek niteliğini, neye hizmet ettiğini açıkladılar.

SIKIYÖNETİM VE YÜKSEK ÖĞRENİM YASA TASARISI

Bugün sıkıyönetimin bir işlevi de yeni faşist baskı yasalarını sessiz sedasız geçirmek, böylece mevcut kısmi demokratik hak ve özgürlükleri de gasbederek, ülkenin dikensiz bir gül bahçesine çevrilmesini sağlamaktır. Sıkıyönetim altında geçirilmek istenen tasarılardan biri de Yüksek Öğrenim Yasa Tasarısı'dır.

Faşist diktatörlüğün koltuk değneği CHP hükümeti, öğrenci, öğretim üyesi, asistan ve işçilerin karşı çıkmalarına rağmen, bu tasarıyı yasalaştırmaya çalışmaktadır. Bunu bütün üniversite mensuplarının sesini kısarak ve her türlü tepkisini sıkıyönetim aracılığıyla bastırarak yapabilmeye çalışıyorlar.

MÜCADELEYİ YÜKSELTELİM

Bugün faşist diktatörlüğün bütün baskılarına rağmen kararlılıkla mücadele etmek gerekiyor. Mevcut potansiyeli daha da geliştirmeli, güçleri birleştirmeli ve bunu eylem alanına dökmeliyiz. Bunu Demokratik-Özerk Üniversite taleplerine sıkıca sarılarak ve bu talepler etrafında en geniş öğrenci yığınlarını birleştirerek gerçekleştirebiliriz.

Şu anda YÖ Yasa Tasarısına karşı mücadeleyi yükseltmenin özel bir önemi vardır. Çünkü tasarı henüz yasalaşmamış durumdadır. Onu engellemek ya da birçok hakkın gasbedilmesini önlemek, hatta yeni mevziler kazanmak mümkündür. Ama bunlar ancak mücadele yükseltilerek sağlanabilir.

Ankara'da

Baş.ta.sa.1'de

gerekçesiyle gözaltına alındı, işkence edildi ve işkence sonunda hunharca katledildi.

Tuzluçayır Mahallesinde muhtar olan ve CHP listesinden muhtar seçilen yurtsever, devrimci Süleyman Ayten, önce evinde piyasada serbestçe satılan kitap bulundurduğu için gözaltına alındı, işkenceye tabi tutuldu. Daha sonra da serbest bırakıldı. Süleyman Ayten, serbest bırakıldıktan sonra, Emniyet Müdürlüğündeki insanlık dışı uygulamaları teşhir eden bir bildiri dağıttı. Bunun üzerine tekrar gözaltına alındı. Sıkıyönetime "yardımcı" olmadığı ve ihbarcılık yapmadığı için yeniden işkenceye çekildi. İşkence sonunda katledildi.

Süleyman Ayten, Ankara Sıkıyönetim Komutanlığının emrindeki polis tarafından, 1. Şube ekipleri tarafından gözaltına alındı. Gene Ankara Sıkıyönetim Komutanlığının emrindeki işkence uzmanları tarafından "sorguya" çekildi, işkence sonunda hunharca katledildi.

Süleyman Ayten sadece bir örnek. Ankara Sıkıyönetim Komutanlığının bu uygulaması da gene sadece bir örnek... Bu örnekleri istediğiniz kadar çoğaltmanız mümkündür. Bütün ülke çapında işkence ve katletme olayları yaşanan hayatın doğal birer uzantısı olmuştur artık. Hele sıkıyönetim koşullarında, faşizmin militarist terörünü yoğunlaştırdığı ve yaygınlaştığı koşullarda devrimcilere, emekçilere uygulanan işkence olayları hem olağanlaştırılmaya ve hem de gizlenmeye çalışılmaktadır.

Ne sıkıyönetim komutanlıklarının ve Genelkurmay Başkanının demagojik yalanları, ne de revizyonistlerin ve reformistlerin sahte yalanları gerçeklerin üzerini örtemeyecek, düzenin kat kat militarist kurumlarının yüzünü gizleyemeyecek, işkence uzmanlarının cezalandırılmasını ve işkence karargahlarının dağıtılmasını önleyemeyecektir.

Faşist

Baş.ta.sa.1'de

rında arz-ı endam ederek "sömürü, zulüm, fukaralık" tüccarlığı yapmakta, buhranın, sömürü ve zulmün gerçek kaynağını kapitalizmi, komprador-feodal düzeni ve kendi halk düşmanı niteliklerini gözlerden gizleyerek reformizmden "umut"unu giderek kesmeye başlamış geniş yığınları kendi faşist demagojileri ile etkilemeye, "kitle tabanı" kazanmaya çalışmaktadırlar.

Ama onların bütün bu bağırıp-çağırmaları sahtedir, demagojiktir. Bu faşistlerin karşı oldukları, sömürü ve zulüm düzeni değil, reformist CHP hükümetidir. Onların arasındaki çatışma karşı-devrimci mihrakların çatışmasından ibarettir. AP ve MHP gibi faşist partiler ile CHP reformistleri arasında, buhranın bütün ekonomik ve siyasi sonuçlarının işçi sınıfının ve emekçi halkın sırtına bindirilmesi, zam ve zulüm tedbirlerinin artırılması konusunda hiçbir farklılık yoktur. Bu faşistler, CHP hükümetini bu tip tedbirlere başvurduğu için değil, tam tersine bunları uygulamakta geç kaldığı için "eleştirmektedirler". CHP hükümetini "beceriksizlik"le suçlamakta, reformist yöntemlere karşı çıkmaktadırlar. Yoksa, yeni "önlem Paketi"nin açılmasına, zam ve zulüm tedbirlerinin bir an önce uygulamaya sokulmasına hiçbir itirazları yoktur.

İşte iki örneği. Biri AP paralelinde yayın yapan ve MHP'ye de göz kırpan Tercüman gazetesinden, diğeri de MHP'nin yayın organı günlük Hergün gazetesinden...

Tercüman gazetesinin Demirel'e yakınlığı ile tanınan başyazarı Nazlı Ilıcak, 8 Mart tarihli köşesinde şunları yazıyordu:

"Türkiye'de yeni bir devalüasyon zaruri hale gelmiştir. Çünkü TL'nin gerçek değeri, resmi değerinin çok altındadır. Ve paramızın kurunun ayarlanacağı yolundaki bekleyişler liranın değerini her geçen gün biraz daha düşürmekte, ihracatın önüne yeni ve aşılması zor engeller dikmektedir.

KİT'ler, 1978'de 74 milyar TL zarar etmiştir. Yeni zam paketi, bu zararı kısmen telâfi etmeye yöneliktir.

(...)

"Halk nezdinde itibarını kaybeden bu hükümet ve bu Başbakan'ın kimseden fedakarlık beklemeye yüzü yoktur. Bu sene gecikmeyle bir ekonomik kurtuluş planı hazırlanırsa, kendilerinden sorulur: "Daha önceleri nerelerdeydiniz?"

Hergün gazetesinin başyazarı Sait Bilgiç ise, 12 Mart tarihli gazetenin ilgili köşesinde "Dışarıya Açılmış Bir El- İçeriye Sıkılmış Bir Yumruk" başlıklı yazısında, "batının yardım etmek veya etmemek düşüncesi arasındaki bocalama"sının nedeninin "Ecevit ve yarını"nın "kendi tutumunda araması" gerektiğini söylemekte ve Türkiye'nin "duvarın öbür tarafına geçme denemelerine girişemeyeceğini" belirterek, IMF'nin ve emperyalistlerin doğrudan dayattığı reçetelerin uygulanması gerektiğini vurgulamaktadır.

Sait Bilgiç, faşist MHP'nin bu politikasını ve gerçek niyetini şu cümlelerle açığa vurmaktadır:

"Bir cümle ile anlatmak gerekirse, hür dünyanın meselesi sadece biz değiliz. Göreceğimiz alakanın, göstereceğimiz alaka ile orantılı olması tabidir."

İşte iki itiraf örneği; işte faşist demagoji ve faşizmin gerçek niteliği...

İşte

Baş.ta.sa.1'de

Reformistler sendika ağalarının ve diğer gericilerin de desteğini alarak "fedakarlık" demagojisi adı altında kapitalizmin derinleşen buhranının bütün ekonomik ve siyasi sonuçlarını işçi sınıfının ve emekçi halkın sırtına yıkmaya çalışmakta, "savurganlığı önleme" adı altında komprador burjuvazinin ve feodal toprak ağalarının sömürü ve soygunlarına yeni eklemeler yapmaktadırlar.

Bugün açılan paketten işçilere, köylülere, memurlara, öğretmenlere, halk gençliğine, ev kadınlarına zam ve zulüm komprador burjuvazi ve toprak ağalarına yeni ve ek sömürü kaynakları çıkmıştır.

Bütün bunlara ek olarak, önümüzdeki dönemde, bugün açıklanan Yeni Önlem Tedbirlerini yenileri izleyecek, "fedakarlık" tedbirleri çok kısa bir zamanda hayatın bütün alanlarında hissedilmeye başlanacaktır. Egemen sınıflar, sadece zam vb. tedbirlerleri hayata geçirmekle kalmayacaklardır. Onlar emekçi sınıfların alım gücünü son noktaya kadar düşürmenin, ülkemizi emperyalizme bütünüyle teslim etmenin hazırlığı içindedirler.

Her şeyden önce de, bugün hayata geçirilmeye başlanan yeni ekonomik tedbirleri siyasi tedbirler izleyecek, faşizmin, devletin militarist baskısı daha da yoğunlaştırılmaya çalışılacaktır. İşçi sınıfının ve emekçi halkın direnişi bütünüyle kırılarak, egemen sınıflar için dikensiz bir gül bahçesi yaratılmaya çalışılacaktır.

Ve bütün bunlar CHP reformist hükümeti eli ile uygulanmaktadır, uygulanacaktır.

CHP reformistlerinin bugün hayata geçirmeye çalıştıkları düzeni, komprador-feodal yapıyı kurtarmanın yeni planları, onların 15 aylık uygulamalarının bir devamı ve uzantısıdır. Bu politikanın sonuçları da bellidir: İşçi sınıfına ve halka zam ve zulüm tedbirleri, emperyalistlere yeni sömürü alanları, komprador burjuvaziye ek sömürü kaynakları ve yeni teşvik tedbirleri...

İşte reformizmin gerçek niteliği budur.

Paris

Baş.ta.sa.2'de

leri"nın her bir kesimi, İspanyol, İtalyan revizyonistleri kendi burjuvazisini bunalımdan çıkarmak için işçi sınıfını aldatmaya çalışıyorlar. Sovyet ve Çin sosyal-emperyalistleri, diğer ülkelerin halklarını katletmek için kendi işçilerini silahlandırıyorlar. Sovyet revizyonistleri dışında da tüm emperyalistlere ve gericilere birleşme çağrısı yapan "Üç Dünyacı" revizyonistler ile aşağıdaki bildiriyi yayınlayan Enternasyonal Kurulu arasında en küçük bir ortaklık var mı? 15 Nisan 1871'de Enternasyonal şunları duyuruyordu: *"18 Mart Komün Devriminde, işçi sınıfının siyaset sahnesine çıkışını selamladık ve bu Devrimi, toplumsal bir yeniden kuruluş çağının başlangıcı olarak gördük.... Parisli kadın ve erkek kardeşler, ne olursa olsun eseriniz yıkılmayacaktır. Çünkü bu, işçi kurtuluşunun evrensel eseridir.... Yaşasın Proletarya Devrimi!"*

Bugün Sovyet ve Çin revizyonistleri de Enternasyonal üyelerini katleden 1871 burjuvalarının izindedir. Onlar, burjuvazinin Komün'e saldırdığı gibi, sosyalist Arnavutluk'a, gerçek Marksist-Leninistlere azgınca saldırıyorlar.

Komün dersleri bugün tümüyle geçerlidir. Devrimi reddeden, proletarya diktatörlüğünü reddeden, proleter enternasyonalizmini reddeden tüm revizyonistlerin çabaları boşuna! Komün yenildi ama sosyalizm yaşıyor. Komün'ün kızıl bayrağı şimdi tüm dünya işçilerinin yüreğindedir. Devrim, yalnızca Komün savaşçılarının anısında değil, işçi sınıfı ve ezilen halkların mücadelesinde gündemdedir. Dünyanın dört bir bucağında devrim günleri gelip çatmıştır.

Patronlara

Baş.ta.sa.1'de

saklanmalıdır" diyerek, işçi sınıfının grev hakkının gasbedilmesini istemektedir. CHP reformist hükümeti peşpeşe işçi düşmanı yasalar çıkarmakta, yeni yasa tasarıları hazırlamaktadır. "Toplumsal Anlaşma" ile yüzbinlerce işçinin grev ve toplusözleşme hakkı elinden alınır, ücretleri dondurulur ken, "Yeni İş Kanunu Tasarısı" ile bir bütün olarak işçi sınıfı susturulmaya çalışılmaktadır. Mevcut sıkıyönetimiyle, Yargıtay başta olmak üzere bürokratik militarist kurumlarıyla egemen sınıflar, işçi sınıfına yönelik saldırılarını sürdürmektedir.

CHP reformist hükümetinin işçi sınıfından istediği fedakarlığın ne anlama geldiği bugün daha iyi anlaşılmaktadır. Onlar işçi sınıfından grev ve toplusözleşme haklarından vazgeçmesinin ötesinde ücretlerin dondurulmasına, işten çıkarmalara ve lokavtlara boyun eğmesini istemektedirler. Öyle ki hükümet patronların işten attığı işçi sayısını az bulduğu için "Ekonomiyi kurtarma" adına KİT'lerden binlerce işçiyi sokağa atmasının işçiler tarafından anlayışla karşılanmasını istemektedir. Bu konuda o kadar ileri gidilmiştir ki işçi sınıfının tamamen susturulması için reformist hükümet, bürokratik militarist kurumlar, sendika ağaları ve komprador burjuvazi yeni saldırı ve soygun paketlerini açmak için toplantı üstüne toplantı düzenlemektedirler.

Bütün bu uygulamaların en büyük destekçileri ise her zamanki gibi sendika ağaları olmaktadır. Sendika ağaları düzenin ve hükümetin en ateşli savunuculuğunu yapmakta, işçi sınıfının mücadelesini engellemek ve düzen sınırları içinde tutmak için çaba harcamaktadır. "Toplumsal Anlaşma"yı imzalayan, sıkıyönetimi destekleyen, fiyat artışlarını memnunlukla karşılayan, bütün baskılara "çalışma barışı" adına boyun eğilmesini, kapitalizmin kurtarılmasını ve patronlar yararına fedakarlıkta bulunulmasını, işçilerden isteyen bu hainler, Yargıtay'ın işçi düşmanı kararlarını suskunlukla karşılamakta ve onaylamaktadırlar. Yargıtay'ın daha önceki kararları karşısındaki suskunlukları bunun kanıtıdır. Ancak sendika ağaları bunları yaparken tüm halk düşmanları gibi demagojiyi de elden bırakmamak, sözde baskılara karşı olduklarının yaygarasını yapmak ve göstermelik bir şekilde demeç üstüne demeç vermekten de geri kalmıyorlar.

Bugün bütün revizyonistler, reformistler, işçi sınıfından burjuvazi yararına fedakarlıkta bulunmasını ve kapitalizmi kurtarmasını istemektedir

Ancak işçi sınıfı, kapitalizmin kurtarıcısı olamaz. Tam tersine işçi sınıfı bu sömürü ve soygun düzeninin en amansız düşmanıdır. Onun bu düzenin devamından hiçbir çıkarı yoktur ve olamaz. İşçi sınıfı kazanılmış haklarının gasbedilmesini kabullenemez. Yeni haklar elde etme mücadelesinden bir an bile vazgeçemez ve bir tek geri adım atamaz.

İşçi sınıfı, burjuvazi ve kapitalizm yararına fedakarlıkta bulunmayı değil, sömürü ve zulüm düzeninin tasfiyesi için mücadele etmeyi savunmakta:

- İşçi ve halk düşmanı tüm baskı kanunlarının iptal edilmesini,
- Lokavtın yasaklanmasını,
- Sınırsız grev, siyasi grev ve genel grev hakkının tanınmasını istemektedir.

Tüm

Baş.ta.sa.4'de

dit edilmektedir.

Şimdiye kadar öğrenciler çeşitli saldırı ve uygulamalarla karşılaştı. I. ve II. MC hükümeti döneminde polis - jandarma, ve faşist idarelerin desteğiyle birçok yurt, faşist milislere işgal ettirildi; devrimci, demokrat, yurtsever öğrenciler bu yurtlardan atıldı. Girmek isteyen öğrenciler ise alınmadı. Bazı öğrenciler ise faşist milislerce sindirildi. Ayrıca öğrenciler "emniyet belgesi"ne dayanılarak da yurtlardan atıldı. CHP hükümeti döneminde de faşist milislerin işgalleri sürerken, öğrenciler, yine emniyet belgesi uygulamasıyla karşı karşıyaydı. CHP hükümeti buna bir de "başarı belgesi" uygulamasını ekledi. Bu saldırı ve uygulamalarla yine öğrenciler yurtlarından atıldı. Böylece öğrencilerin kısıtlı olan hakları da gasbedildi ve mücadeleleri engellenmek istendi.

Nitekim yapılan resmi açıklamalar bile bu saldırı ve uygulamaların sonuçlarını ortaya koymaktadır. Yapılan resmi açıklamalara göre mevcut yurtların kapasitesi 30 binin üzerindedir. Yine Gençlik ve Spor Bakanının bir iddiasına göre de yurtlarda 19 bin kadar öğrenci kalmaktadır. Demek mevcut yurtlar bile öğrencilere kapatılmaktadır Bugün İstanbul'da 3 bin kişilik AÖS boştur. 800 kişilik Edirnekapı Yurdu jandarma kışlası yapılmıştır. Vezneciler-Site Yurdunun büyük bir kısmı ise polis kışlası yapılmıştır. Ankara'da 1300 kişilik Mehmet Akif Yurdu, Cebeci Yurdu kapalıdır. Diğer yurtlar ise şu veya bu şekilde kapatılmış durumdadır. İzmir'de diğer yurtların yanı sıra Bornova Yurtları bloklarından biri jandarma kışlası yapılmıştır.

İşte şehir yurtlarının kapatılması da, şimdiye kadarki bu uygulamaların bir devamıdır. Bu, öğrencilerin haklarını ortadan kaldırmayı, mücadelelerini engellemeyi hedefleyen faşist bir uygulamadır.

ÖĞRENCİLER, YURTLARININ KAPATILMASI, KIŞLA YAPILMASI İÇİN MÜCADELE ETMEDİ

Öğrenci gençlik, kendi barınma sorunu uğruna yürüttüğü mücadelenin bir parçası da faşist milislerin işgalindeki yurtların kurtarılması idi. Bugüne kadar bu uğurda kararlı bir mücadele yürütüldü.

Birçok devrimci, demokrat ve yurtseverin kanına girmiş, halka ve gençliğe yönelik silahlı, bombalı saldırılar düzenlemiş bir avuç faşist milisin, işgal ettikleri yurtlardan atılması öğrencilerin yanı sıra devrimci, demokrat ve yurtsever çevrelerin de talebi haline geldi. Ve geniş bir kamuoyu oluştu.

Faşist milisler bu yurtlardan temizlenmeliydi. Çünkü bur yurtlar halkın ve gençliğin kanına girmiş faşist katillerin değil, öğrencilerin hakkıydı. Onların böyle bir hakkı da asla olamazdı.

Bu mücadele karşısında CHP hükümeti, faşist milislerin işgalindeki bazı yurtları boşaltmak zorunda kaldı. Ancak faşist milislerin boşaltıldığı yurtları bu kez de ya polis-jandarma kışlası yaptı. Edirnekapı Yurdu vb. Ya da öğrencilere kapattı. Böylelikle faşist diktatörlüğün koltuk değneği CHP hükümeti, öğrencilerin mücadelesini, devrimci, demokrat, yurtsever çevrelerin bu mücadeleye olan desteğini başka bir yoldan bastırmaya girişti... Şimdi de Adana, Tekirdağ, Nevşehir vb. yurtları kapatırken aynı yola başvurmaktadır.

Öğrenciler, faşist milislere karşı yürüttükleri mücadeleyi, CHP hükümetinin saldırı ve uygulamalarına karşı mücadele ile birleştirmelidirler. Çünkü bugün mücadele karşısında bazı yurtlardan faşist milisleri atarken, yurtları öğrencilere açmamakta, ya polis-jandarma kışlası yapmaktadır, ya da kapatmaktadır. CHP hükümetinin halk düşmanı yüzü açığa çıkarılıp, teşhir edilmeli ve mücadele elden bırakılmamalıdır.

Faşist milislerin işgal ettikleri yurtlardan atılması ve bu yurtların öğrencilere açılması, polis-jandarma kışlası yapılan yurtların boşaltılıp öğrencilere açılması ve kapatılan tüm yurtların öğrencilere açılması talebi en geniş öğrenci kitlesinin talebidir. Ve bu, onların en doğal hakkıdır.

Sıkıyönetim

Baş.ta.sa.1'de

cileri katletmek için her zaman ihbarcılığı geliştirmeye büyük bir önem vermektedirler.

İstanbul Sıkıyönetim Komutanının gazetecilerden halkı ihbarcılığa teşvik etmelerini istemesi ise bu konuda atılmış yeni bir adımdır. Bugün Aydınlık ve Hergün gazeteleri başta olmak üzere gerici basının büyük bir kısmı bu görevi zaten yerine getirmektedir. Sıkıyönetimin istediğiyse, tüm basının bu alçaklığa ortak olmasıdır.

Onlar böylece kamuoyu yaratarak emekçi halk kitlelerinin birliğini parçalamayı amaçlamaktadırlar.

Ancak milyonlarca emekçi bugün birliğini pekiştirmekte, evlatlarını bağrına basarak bütün halk düşmanlarının ve leş kargalarının karşısına dikilmektedir. Emekçi kitlelerin muhbir ve ajanları kendi aralarına almayarak tecrit etmesi ve cezalandırması bunun en açık kanıtıdır.

Buhranın

Baş.ta.sa.1'de

kazandığı mevziler korunmalı, egemen sınıfların ekonomik ve siyasi iktidarına karşı, faşist diktatörlüğe karşı yönelen halk mücadelesi daha ileri boyutlar kazanmalı, örgütlü ve birleşik bir mücadeleye dönüşmelidir.

Bugün işçi sınıfının ve diğer emekçi halk kitlelerinin devrimci potansiyeli örgütlü bir güce dönüştüğü, doğru hedefler ve talepler etrafında kanalize edildiği takdirde, egemen sınıfların topyekun saldırısının püskürtülmesi, mevcut mevzilerin korunması, yeni mevzilerin kazanılması, işçi sınıfı ve halk hareketinin bir üst düzeye çıkarak faşist diktatörlüğe güçlü darbeler vurması, devrimci iktidara doğru yürüyüşün hızlanması mümkündür.

Bunun için koşullar elverişlidir. Yeter ki işçi sınıfı ve emekçi halkın devrimci potansiyeli doğru hedeflere yönlendirilebilsin, devrimci ve somut talepler doğru bir şekilde formüle edilsin ve halk güçleri arasında ilkeli bir eylem birliği bütün alanlarda gerçekleşebilsin...

Bunun yolu da her türlü sahte hayalleri bir kenara bırakmaktan, reformist ve revizyonist platformları reddetmekten geçer.

Proleter devrimci hareket, azami - asgari programına bağlı olarak bugünkü koşullarda Faşizme karşı Devrimci bir Mücadele Platformu formüle etmiş ve bu taktik platformunu ilan etmiştir.

Buhranı egemen sınıfların sırtına bindirmenin, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının ekonomik ve siyasi egemenliğine son vermek için güçlü ve ileri adımlar atmanın yolu, bütün emekçilerin ve anti-faşist demokratik halk güçlerinin Faşizme Karşı Devrimci Mücadele Platformu temelinde birleşmelerinden ve mücadele etmelerinden geçer.

Bugüne kadar bütün halk güçlerini faşizme ve onun yoğunlaşan saldırılarına karşı birleşmeye ve mücadeleye çağırdık. Bugün bu çağrımızı Devrimci Yol ve Kurtuluş başta olmak üzere bütün halk güçleri için yeniliyoruz.

Bütün halk güçlerini Faşizme Karşı Devrimci Mücadele Platformu temelinde ittifaka ve mücadeleye çağırıyoruz.

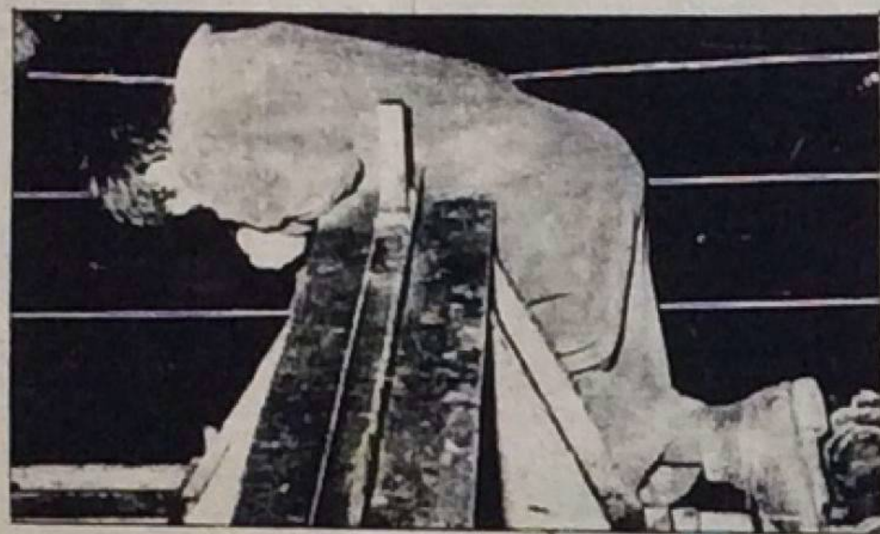
Binlerce maden işçisi her an ölüm ve sakatlık tehlikesi ile karşı karşıyadır.

Her yıl binlerce işçinin vücudu iş kazaları sonucu kömür yığını haline gelmektedir.

İş cinayetlerinin, ölüm ve sakatlanmaların, meslek hastalıklarının kaynağı kapitalizmdir

● KAPİTALİZMİN BUHRANININ DERİNLEŞTİĞİ BUGONKO KOŞULLARDA. İŞ CİNAYETLERİ VE MESLEK HASTALIKLARI GİDEREK ARTMAKTA VE YAYGINLAŞMAKTADIR

● BOTON İŞYERLERİNDE HASTALIK VE KAZALARA KARŞI ÖNLEYİCİ TEDBİRLER ALINMALI, SAĞLIĞA UYGUN ÇALIŞMA KOŞULLARI SAĞLANMALI, BOTON İŞYERLERİNDE KREŞ VE EMZİRME ODALARI KURULMALIDIR

380 Voltluk şehir cereyanında 2 dakikada can veren işçinin katili mevcut sömürü düzenidir.

9-10 Mart tarihli gazetelerde önemsiz bir olaymış gibi geçiştirilen bir haberle 1,5 milyon işçinin hayatının tehlikede olduğu, gene İzmir'de Sümerbank işyerinde 70 işçinin yediği yemek sonucu zehirlenerek hastahaneye kaldırıldığı belirtiliyordu. Bir sendikanın amyantın ölüm saçması üzerine ilgililere müracaat ettiği de adı geçen haberde yer almaktaydı.

PATRON KÂRI İÇİN İŞÇİLERİN HAYATININ ÖNEMİ YOKTUR

Kapitalizm, patronların kârını temel alan, bunun mümkün olan en büyük oranda gerçekleşmesi için her türlü baskı ve soygun yöntemini uygun gören bir sömürü ve soygun düzenidir. Bu sömürü ve soygun düzeninde patronların amacı daha fazla kâr etmektir. Onlar bu amaçlarına ulaşmak için binlerce işçinin ölmesi ve sakat kalmasına aldırmadıkları gibi, işçilerin daha iyi şartlarda yaşaması, beslenme, barınma, sağlık koşullarının düzgün olması için gerekli olan koşulların yaratılmasının da karşısında yer alırlar. İşçilerin daha iyi beslenmesi ve işgüvenliğinin sağlanması için patronların kârlarının bir kısmını bu işe ayırmaları gerekir. Oysa patronlar için işçilerin sağlığından çok, kâr önemlidir. Ölen ve sakat kalan işçilerin yerini dolduracak milyonlarca işsiz dışarda sıra beklemektedir. İşyerinde "kaza" denilen iş cinayetlerini önleyici tedbir alıp, kârının küçük bir kısmını buraya yatırmak onlar için kabul edilmez bir şeydir. İşçilerin insanca yaşamak için, her gün artan ve sömürü düzeni devam ettikçe de artacak olan fiyat artışları karşısında, yaşamını sürdürebilmek için ücret artışı talebinde bulunmaları ve bunun için mücadele etmeleri, iş cinayetlerini önleyici tedbir istemeleri ise, patronlara karşı "anarşi"dir.

MESLEK HASTALIKLARI VE İŞ KAZALARI

Ülkemizdeki 4 milyon işçiden sadece iki milyonu sigortalıdır. Geri kalanların kâğıt üstünde de olsa hiçbir hakları yoktur. Sigortalı olanların durumu da içler acısıdır. SSK'ya başvuran işçilerin büyük çoğunluğu, hastahane kapılarında süründürülmekte, doğru dürüst muayene edilmemektedir. Hastahaneye yatabilenler ise bakımsızlıktan, ilaçsızlıktan ve hastahanelerin pisliğinden daha da kötüleşmektedir. Daha geçenlerde Sosyal Güvenlik Bakanı Hilmi İşgüzar "SSK hastahanelerinde bir yatakta 3 kişi yatmaktadır" diyerek bu durumu resmen açıklamak zorunda kalmıştır.

İş kazaları ve meslek hastalıkları her geçen gün daha da artmaktadır. Her yıl bir evvelki yıla oranla daha fazla işçi sakat kalmakta veya hayatını kaybetmektedir. Patronların ise bu durum karşısında kılı bile kıpırdamamaktadır. Ülkemizdeki her 1000 işçiden 120'si "iş kazası"na uğramaktadır. Resmi açıklamaya dayanan bu rakam, gerçeği yansıtmasa bile yalnızca 1976 yılında 200 bin iş kazasının olması bu konuda bir fikir verebilir. İşçiler maden ocaklarında can vermektedir. Yüzlerce işçi içinde oturmadıkları binaların inşaatlarında, binemedikleri arabaların presleri arasında can vermekte, hayatını kaybetmektedir. Burjuvazi ise bütün bunların suçlusu olarak işçileri göstermekte, her şeyi işçilerin dikkatsizliğine bağlamaktadır. İşyerlerinde hiçbir koruyucu tedbir almayan komprador burjuvazi, bunu MESS temsilcisi Şükrü Er'in ağzından "iş yapılan yerde iş kazası olur. Avrupa'nın işçisi kendi hayatını korumada çok daha dikkatli oluyor. Ben kendi işçime eldiven kullandırtamadım" şeklinde dile getirmektedirler. İşçi kanı içe içe kuduran burjuvazi, bununla emperyalist-kapitalist sistemin özünü gizlemeye, kendilerinin nemenem işçi ve halk düşmanı olduklarını saklamayı amaçlamaktadır. Oysa Batı Almanya'daki işletmelerde her 13 saniyede bir iş kazası, her 7 dakikada kalıcı etkiler bırakan ağır iş kazası meydana geldiği yıllık iş kazasının 2 milyon 400 bin olduğu, yılda en az 4000 kişinin öldüğü bile tek başına bu işçi düşmanlarının yalancılıklarını ortaya koymaktadır. İş ve can güvenliğini sağlayacak alanlarda burjuvazi ve onun devleti yatırım yapma yolunu seçmez. Çünkü bunlar ona kâr sağlamaz. Ve nasıl olsa ölenlerin yerini dolduracak yenileri sırada beklemektedir. Onların istediği daha fazla kâr için daha çok işçi çalıştırmaktır. Türkiye'de 1976'da 200 bin olan iş kazaları, 1977 de 201 bin 868'e yükseldi. 1978'de ise bu sayı daha da büyüdü. İş kazalarında hayatını kaybeden veya sakat kalanlar ise her gün artmaktadır. 1972'de 92 kişi ölür, 8331 kişi yaralanırken, 1976'da sadece kömür madenlerinde ölenlerin sayısı 270'e, iş göremez derecede yaralananların sayısı 609'a çıkmıştır. 1977 yılında yalnızca inşaat işyerlerinde 470 işçi can vermiştir. İş cinayetleri sonucu meydana gelen ölüm olaylarının yıllara göre dağılımı ise şöyledir:

YIL	İş Kazası Sonucu	Meslek Hastalığı Sonucu	TOPLAM
1973	822	189	1011
1974	983	134	1117
1975	855	183	1038
1976	947	166	1113
1977	1135	174	1309

Gene 1973 ile 1977 yılları arasında iş kazaları ve meslek hastalıkları nedeniyle iş göremez duruma gelen işçi sayısı da önemli bir artış göstermiştir. 1973'te 2372 kişi iş kazaları, 163 kişi meslek hastalıkları sonucu iş göremez duruma gelirken, 1976'da bu sayı daha da artmış ve 2659 kişi iş kazaları, 528 kişi meslek hastalıkları sonucu iş göremez hale gelmiştir.

İşçiler yaşayabilmek ve neslini sürdürebilmek için enerjisini tüketir, gücünün üstünde çalışarak patronlara milyonlar kazandırırken, işçi sınıfı, her yıl binlerce sınıf kardeşinin gözleri önünde can verdiğini görürken, bir avuç parababasının "işçiler cahil oldukları için ölüyorlar" demagojisi gerçeği gizleyebilir mi?

İşyerine alınırken tıbbi kontrolden geçirilen ve en ufak bir rahatsızlığı olan işçiler işe alınmazken, işe girişte sağlam olan işçilerin hemen hemen tümüne yakını çeşitli hastalıklara yakalanmaktadır. Bunun sebebi de dikkatsizlik midir? Patrona göre evet, gerçekte ise hayır.

Kömür işkolunda çalışan işçiler, her an akciğer hastalıkları ile karşı karşıya, kimya işkolunda çalışan işçiler her an kansere yakalanma tehlikesi ile yüzyüzedir. Kauçuk, cam, plastik işkollarında kullanılan amyant on sene içinde ölüme yol açabilecek kadar tehlikelidir. Ayakkabı ve deri işkollarında çalışan işçiler romatizma, virus ve siyatik tehdidi altındadır. Boya, ayakkabı ve deri sanayiinde kullanılan benzen işçiler arasında kanseri yaygınlaştırmaktadır. Demir işkolunda çalışan işçiler oksit zehirlenmesi tehlikesi ile her an yüzyüzedirler.

Bu konuda İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi Ekoloji ve Hidroklimatoloji Kürsüsünün Zonguldak Kozlu Kömür Madenlerinde 1976'da yaptığı bir araştırma durumun ne derece vahim olduğunu ortaya koymaktadır.

Bu araştırmada, 500 işçinin 316'sının akciğerlerinden hasta olduğu saptanmıştır.

Bütün bunlara karşı koruyucu hiçbir önlem alınmamakta, işçileri aldatmak, düzenin iş ve çalışma koşullarının kötülüğünü gizlemek amacıyla sürekli demagojiye başvurulmaktadır.

Durum bu olunca doktorlarımızın "bol gıda, temiz hava, bol güneş" tavsiye eden reçetelerinin hiçbir anlamı kalmamakta ve işçiler veremle, kanserle vb. hastalıklarla baş başa kalmaktadır.

Bu zor koşullarda çalışan işçilerin düzenli beslenmeye ve sağlık koşullarının, iş koşullarının düzeltilmesine ihtiyaçları olmasına rağmen, maden işçisinin, kömür işçisinin, demir işçisinin kan tükürmesi, körlük tehlikesi ile karşı karşıya olması burjuvazinin ve onun devletinin umurunda mıdır?

Üstelik bu durum, tarım işçileri, kadın işçiler ve çocuk işçiler açısından daha da vahimdir. Hatta hiçbir sigorta ve sendika hakkına sahip olmayan ve en ağır koşullarda çalışan tarım işçileri arasındaki iş cinayetleri, meslek hastalıkları ve sakatlanmalar istatistiklere bile geçmez.

KAYNAK: KAPİTALİZM

Bütün düzen savunucuları, ücretli köleliğin sürmesinden yana olanlar iş cinayetlerini, ölüm ve sakatlanmaları, meslek hastalıklarını, yaşama ve çalışma koşullarının bozukluğunu düzenden, kapitalist sömürüden, komprador-feodal ekonominin yapısından koparak, suçu işçilere, tek tek siyasetçilerin kötü politikasına bağlamaktadır. "Kötü siyasetçi" diye nitelendirilen, egemen sınıf temsilcileri elbette sömürü ve zulüm düzeninin savunucuları ve egemen sınıfların çıkarlarının koruyucularıdır, ama iş cinayetlerinin, ölüm ve sakatlanmaların, meslek hastalıklarının, çalışma koşullarının bozukluğunun kaynağı kapitalizmdir, ücretli kölelik sistemidir.

Patronların, komprador burjuvazinin kâr hırsı binlerce, onbinlerce işçiyi ölümün kucağına atmakta, sakat bırakmakta, çeşitli hastalıklarla yüz yüze getirmektedir.

Özellikle kapitalizmin ekonomik buhranının derinleştiği, egemen sınıfların işçi sınıfına yönelik saldırılarının arttığı, işçi sınıfının yaşama ve çalışma koşullarının giderek kötüleştiği koşullarda iş cinayetleri, ölüm ve sakatlanmalar ve meslek hastalıkları daha artmaktadır. Bugün faşist sendika ağaları ile reformistler arasında imzalanan ve giderek de yaygınlaştırılmaya çalışılan "Toplumsal Anlaşma" ilkelerine uygun olarak "verimliliğin artması" adı altında işçiler daha çok çalışmaya zorlanmakta, işçi sınıfının kazanılmış hakları ellerinden alınmaya çalışılmakta, bu da iş cinayetlerini ve hastalıkları artırmakta ve yaygınlaştırmaktadır.

Sömürü ve soygunun ortadan kalkmasına ve faşist diktatörlüğün yıkılması talebine bağlı olarak;

Bütün işyerlerinde hastalık ve kazalara karşı önleyici tedbirler alınmalı, sağlığa uygun çalışma koşulları sağlanmalı, bütün işyerlerinde kreş ve emzirme odaları kurulmalıdır.

İş cinayetlerinin, ölüm ve sakatlanmaların, meslek hastalıklarının kökü sosyalizmde kazınacaktır.

FABRİKADAN ATÖLYEDEN SENDİKADAN

ANKARA

ANKARA Siteler Semtinde kurulu Onar Makina Sanayiinde çalışan işçiler, işyerinde gerekli sağlık önlemlerinin alınması, sigorta ve sosyal haklar tanınması, % 40 ücret zammı, % 100 fazla mesai ve işçi kıyımlarına son verilmesi talebiyle 27 Şubatta direnişe geçtiler.

Ankara GİB-DER'in öncülüğünde örgütlenen işçilerin talepleri, patron tarafından reddedildi. Bunun üzerine işçiler, Sağlık Bakanlığına ve SSK'ya başvurarak, kaçak çalıştırıldıklarını bildirdiler. Patronun, polisin de desteğini alarak oluşturduğu barikatı yardılar. İşçiler, patronun üç işçiye saldırmasına karşın, gerilemeyerek, sınıf kardeşlerine sahip çıktılar. Taleplerini sımsıkı birleşerek savundular.

İşçilerin kararlı tavırları karşısında gerilemek zorunda kalan patron İbrahim Önver, işçilere direnişten vazgeçmelerini, ücretlerini alarak işi bırakmalarını önerdi. İşçiler, patronun önerisini reddederek, taleplerini gerçekleştirinceye kadar direneceklerini belirttiler.

ANKARA

ANKARA Siteler Altıntaş Kapsül Fabrikası'ndan 13 işçinin işten atılmasını protesto eden işçiler direnişe geçtiler. Direnişçi işçiler, eylemleriyle ilgili olarak gazetemize gönderdikleri mektupta şunları anlatıyorlar:

"İşyerinde çalışan 60 işçiyiz. Sigortamız, sendikamız yoktur. Buna karşın patron, bizden sigorta primi kesiyor. Birçoğumuz asgari ücretin altında ücret alıyoruz. Patron, iş güvenliği önlemleri almıyor. Genç olmamız nedeniyle bu durumdan, diğer işçilere göre daha çok etkileniyoruz. Haklarımızı almak için, taleplerimiz doğrultusunda propaganda faaliyetine başladık. GİB-DER, bize çalışmalarımızda yardımcı oldu. Mücadelemize karşı çıkmaya başlayan patron, biri kız, iki arkadaşımızı işten atarak bizi tehdide yöneldi. Şubat ayının son haftasında meydana gelen bu durumdan iki gün sonra, bir arkadaşımız sendikal faaliyet gösterdiği gerekçesiyle işten çıkarıldı. Hep birlikte patronun bu tavrını protesto ettik. Patron, 10 işçiyi daha işten attığını açıkladı. Bunun üzerine direnişe geçtik. İşyerinin denetlenmesi için SSK'ya başvurduk. İşyerine gelen SSK memuru, sigortasız olarak çalışmamıza, sadece patrona kızarak karşı çıktı. Patron hakkında hiçbir kovuşturmaya gerek duymayarak bu kurumun da bizden yana olmadığını gösterdi."

YDGF'nin kapatılmasını protestolar sürüyor

7 Mart Çarşamba günü İstanbul-Karaköy'de yurtsever devrimci gençler, YDGF'nin kapatılmasını ve faşist baskı yasalarını protesto etmek amacıyla izinsiz gösteri düzenledi. 500'ü aşkın kişinin katıldığı izinsiz gösteri geniş halk kitleleri tarafından ilgiyle izlendi. Gösteride yapılan konuşmada, YDGF'nin kapatılması ve faşist baskı yasaları protesto edilerek, YDGF'nin açılması için mücadelenin süreceği belirtildi. Gösteri, devrim andının içilmesiyle sona erdi.

- Yapı Meslek Lisesinde öğrenciler sabahleyin okula girişte YDGF'nin kapatılmasını, faşist disiplin yönetmeliğini ve sıkıyönetimi protesto etmek amacıyla forum düzenledi. Forumda bir İLB taraftarı konuşma yaptı. Forumdan sonra öğrenciler okula girerek sınıflarda yaptıkları konuşmalarla protesto eylemlerini sürdürdüler.

- Yedikule Lisesi öğrencileri, YDGF'nin kapatılmasını ve iki arkadaşlarının okuldan atılmasını protesto ederek bildiri dağıttılar. Okulun çevresinde yazılama yaptılar. Sınıflarda toplantılar düzenlediler. Ayrıca bir de okulun çıkışında izinsiz gösteri ve yürüyüş düzenlediler.

Ve yine İstanbul'da Kaptanpaşa, Şişli, Motor Sanat, Sarıyer, Beyoğlu Atatürk, Kasımpaşa, Beyoğlu Ticaret, Kabataş, Feriköy, Behçet Kemal Çağlar, Sağlık, Kuştepe, Gültepe Liselerinde ve Kağıthane ve Okmeydanı Ortaokullarında öğrenciler yazılamalar yaparak, bildiri dağıtarak, duvar gazeteleri asarak, sınıflarda toplantılar düzenleyerek YDGF'nin kapatılmasını protesto ettiler.

Payas'ta YDGD'liler 4 Mart günü YDGF'nin kapatılmasını protesto amacıyla toplantı düzenlediler. 150'yi aşkın emekçi ve gencin katıldığı toplantıda çeşitli konuşmalar yapıldı. YDGF adına yapılan konuşmada YDGF'nin mücadelesi anlatılarak YDGF'nin kapatılması protesto edilip, YDGF'nin açılması için mücadelenin süreceği belirtildi. Devrimci ozanlar çeşitli marşlar ve türküler söylediler. Toplantı, devrim andının içilmesiyle sona erdi.

ÜASS sahtekârlığını gizleme çabaları

Milli Eğitim Bakanı, valilere birer genelge göndererek, bu yıl ÜASS'a girecek öğrencilere, liselerin kendi olanaklarını kullanarak "kurs vermesini" talep etmiş. Anlaşılıyor ki, sınavlar yaklaştıkça bakanın buna benzer "talepleri" de artacaktır.

Faşist diktatörlüğün hüküm sürdüğü ülkemizde yüzbinlerce gencin yükseköğrenim hakkı, faşist-feodal eğitim sistemi tarafından gasbedilmiştir. Bu yüzden üniversite kapılarında yüzbinlerce genç her yıl ÜASS sahtekarlığıyla aldatılmaktadır. Ayrıca bu sahtekarlığı gizlemek için de çeşitli çabalara başvurulur ve yeni yeni sahtekarlıklar ortaya çıkar. Her yıl sınav günleri yaklaştıkça bunlar piyasaya sürülür. Örneğin geçen yıl da sınavların yaklaştığı bir sırada bunlar alabildiğine yoğunlaşmıştı. Öyle ki, bu, "soruları basitleştirdik, kafayı çalıştıran yapar" noktasına vardırılmıştı. Ama sınavlar ve sonuçları bu sahtekarlığı bir kez daha mahkum etmişti.

İşte şimdi de sınavlar yaklaştıkça bunlar yine başlıyor. Milli Eğitim Bakanının sınava giren öğrencilere "kurs verin" demagojisi bunun bir devamıdır. Bu çirkin bir demagojidir. Bu sözkonusu kurs ile yüzbinlerce öğrenciye ne verilecektir? Yüzbinlerce genci sınava mı hazırlayacaktır? Bu mümkün değildir. Çünkü ülkemizdeki eğitim sistemi faşist, feodal niteliktedir. Her türlü eşitsizlik, eleyicilik, öğrencilerin kendi bilgi, beceri ve yeteneklerini geliştirememesi, yüzbinlerce gencin yükseköğrenime devam edememesi bu nitelikten kaynaklanır. Ülkemizde faşist diktatörlük yıkılıp, yerine devrimci işçi-köylü iktidarı kurulmadan bunlar ortadan kaldırılamaz. Yüzbinlerce gencin üniversite kapılarındabekletilmesi, açlığa, sefalete ve işsizliğe terk edilmesi de önlenemez. Bu yüzdendir ki, her yıl yapılanlar gibi, bu yıl yapılan "kurslarla sınava hazırlama" da bir sahtekarlıktır

Kaldı ki, okulların kendi olanaklarını kullanarak bu "kursu vermesi"yle ne değişecektir. Bu üniversiteye yeni öğrenciler sokamadığı gibi -ki bu sayı çoktan bellidir- fırsat eşitliğini de sağlayamaz. Olsa olsa var olan eşitsizliği daha da derinleştirir. Örneğin ÜASS'da İstanbul'dan Robert Koleji'nin başarı oranı % 97,3 ve Notre Dame De Sion'un % 86,3 iken Viranşehir Lisesi'nin % 1,1 ve Keban Lisesinin ise 0 (sıfır)dır. Bakanın "72 saatlik kursuyla" bu liseler arasındaki eşitsizliği gidermek mümkün müdür? Elbette değildir. Olsa olsa mevcut eşitsizlik daha da derinleşir o kadar.

Yüzbinlerce genç, ÜASS sahtekarlığıyla aldatılmaktadır. Hiçbir çaba ve demagojiyle bu gizlenemez.

CHP hükümeti şehir yurtlarını da kapatıyor

Tüm kapalı yurtlar öğrencilere açılmalıdır!

Geçtiğimiz günlerde İstanbul Valiliği, yaptığı bir açıklama ile şehir yurtlarının kapatılacağını açıkladı.

Öğrenci yurtları üzerindeki faşist baskılar sürerken, sıkıyönetim paşalarının emriyle yurtlara baskınlar düzenlenirken, birbiri ardına yurtlar kapatılırken, polis-jandarma kışlaları haline getirilirken yüzbinlerce öğrenci, evsiz-barksız durumdadır. Şimdi de şehir yurtları kapatılırken, "yurtlar tam kapasite çalışmadığı için kapatıyoruz" şeklinde adice demagoji yapılmaktadır.

ŞEHİR YURTLARININ KAPATILMASI, ŞİMDİYE KADARKİ UYGULAMANIN BİR DEVAMIDIR

Bugün ülkemizde yüzbinlerce öğrenci, evsiz-barksız durumdadır. Öğrencilerin çok az bir kısmı yurtlarda kalabilmektedir Yurtlarda kalan öğrencileri ise sürekli baskı altında tutulmakta ve her an yurttan atılmakla teh-

Dev.sa.3.sü.7'de

Emekçi kadınlar, 8 Mart'ta sömürü, baskı ve eşitsizliğe, sıkıyönetime karşı, UDHD ve Sosyalizmin zaferi için mücadeleye and içtiler.

8 Mart Uluslararası Kadınlar Günü İskenderun'da kutlandı

8 Mart Uluslararası Kadınlar Günü, bütün dünyada olduğu gibi, ülkemizin birçok il ve ilçelerinde proleter devrimcilerin önderliğinde kutlandı. Bunlardan birisi de İskenderun'da gerçekleştirildi.

İskenderun'lu emekçi kadınlar ve kızlar, İskenderun Tüm-Der Şubesinde, proleter devrimcilerin önderliğinde yapılan kutlama toplantısına katılarak emekçilerin mücadelesine güç kattılar. 200'e yakın emekçinin katıldığı toplantıda, egemen sınıfların her türden karşı-devrimci saldırılarına karşın, işçilerin, kadınların ve gençliğin devrimci mücadelesinin durdurulamayacağı vurgulandı. Kadın ve erkek konuşmacılar, ezilenlerin mücadelesinin, kadın ve erkek, tüm emekçilerin omuzlarında zafere ulaşacağını belirttiler. Kadınları, faşist diktatörlüğe ve sıkıyönetime karşı mücadeleye çağırdılar.

Toplantıda şiirler okundu. Devrimci marşlar ve türküler söylendi.

İskenderun'da yapılan 8 Mart Kutlama Toplantısı ve toplantı öncesi yürütülen propaganda faaliyeti, Devrimci Demir-İş Sendikası ve İskenderun Tüm-Der Şubesi tarafından da aktif olarak desteklendi.